

הישיבה ה-72 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה
מיום חמישי, ט"ו בכסלו תשע"ג (29.11.2012)

עיריית אריאל

הישיבה ה-72 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה

מיום חמישי, ט"ו בכסלו תשע"ג (29.11.12)

נוכחים:

מר רון נחמן	- ראש העיר
מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
מר עמנואל יעקב	- חבר מועצת העיר
גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר

חסרים:

גב' לודמילה גוזב	- סגנית ראש העיר
מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר

משתתפים:

עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
מר ג'והר חלבי	- גזבר העירייה

על סדר היום :

1. דיון ואישור תבחיני התמיכות לשנת 2013 (חומר בנושא הועבר ב-4.11.2012 וב-14.11.2012).
2. אישור צו ארנונה לשנת 2013.

תוספת לסדר היום :

3. אישור הגדלת תב"ר 271 – הקמת בניית שני גני ילדים (גילאים 3-4 רחוב ברק 16), הגדלה בסך 566,000 ₪.

מקורות המימון כלהלן :

- א. סך 400,000 ₪ מענק פיתוח משרד הפנים רזרבת מנכ"ל 2012 ;
 - ב. סך 166,000 ₪ מקרנות הרשות.
- עלות הפרויקט כ-2,166,000 ₪, קיימת הרשאה תקציבית ממשרד החינוך ע"ס 1,583,742 ₪, מצ"ב, פניית העירייה למשרד וכן אישורה ע"י מנכ"ל המשרד מר עמרם קלעג'י.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני פותח את הישיבה מספר 72, שלא מן המניין – דיון ואישור תבחיני התמיכות ל-2013. החומר הועבר ב-4 וב-11 לנובמבר, והחלק השני זה אישור צו הארנונה. מי מדבר על הנושא של תבחיני התמיכות?

1. דיון ואישור תבחיני התמיכות לשנת 2013.

עו"ד שרון שטיין: אחרי הישיבה הקודמת שהתבקשנו להכניס עוד כמה שינויים לתבחיני התמיכות, קיבלנו הערות בכתב, חלק מהדברים שנאמרו פה במליאה. ועדת התמיכות התכנסה. חלק מההערות, התייחסויות, בקשות – דנו בהן, והכנסנו אותן לתבחינים. העברנו לכם נוסח שמסמן את השינויים ביחס לגרסה הקודמת שהיתה. ובפרוטוקול של הוועדה שדנו בזה יש התייחסות ספציפית לבקשות. קיווינו שהיינו מצליחים להכניס את זה לישיבה הקודמת, אבל זה היה הרבה עבודה, אז עד ששלחנו את זה ועד שזה, חברי המועצה לא הספיקו לעיין בזה. עשינו תיקון בתבחינים בנושא של המלגות, שינינו את מספר ההתחייבויות של השעות. עשינו איזה שהוא מנגנון, מציעים איזה שהוא מנגנון, למרות שזה לא הכי מקובל שבעצם סטודנט שמקבל תמיכה הופך את זה לאיזה שהוא פרמטר של כמה שהוא מתנדב יותר הוא מקבל יותר, זה נותן לזה איזה שהוא אלמנט של שכר. אבל בכל מקרה, הכנסנו פה איזה שהוא מנגנון שקובע את היקף המלגה שהוא יקבל ביחס לכמות שעות ההתנדבות שלו. החזרנו, האמת שזה היה בתבחינים מלפני שנתיים או שלוש, את האפשרות לחלק תמיכות גם לסטודנטים שלא לומדים פה באריאל, תושבי העיר שלא לומדים פה באריאל.

לגבי הנושא של לוחות הזמנים למתן תמיכה – אז לקחנו תקופה, שינינו מ-5 שנים ל-7 שנים, מיום שהוא התחיל ללמוד, זאת אומרת, תחילת הלימודים שלו היא 7 שנים ממועד השחרור מצה"ל, או אם במקרה שמדובר בשירות לאומי.

היתה פה הערה לגבי הנושא של ממוצע ציונים. אז עשינו איזה שהוא תיקון קטן שנותן, שיש אפשרות לתת, לאפשר מלגה לסטודנט אם גוף מקצועי סבור שיהיה בזה בשביל לסייע לו להגיע להישגים אקדמיים. אנחנו לא חושבים שצריך לוותר לחלוטין על דרישה אקדמית. והוספנו איזה שהוא סעיף כללי כזה שאומר שבמקרה שיהיה

עודף, למרות שזה לא קרה אף פעם, במקרה שיהיה עודף של בקשות למלגה מעבר למה שקיים, קבענו הרי איזה שהוא, היתה הערה לגבי איך אנחנו מוודאים שאם יהיה יותר מדי שיהיה מינימום, קבענו איזה שהוא מנגנון שבעצם מה שיקבע פה בסטודנטים שהם שווי ערך זה פרמטרים סוציו-אקונומיים, שפה אנחנו ניעזר באגף של אלי-גיל-עד לקבל את העמדה שלהם בנושא הזה.

הנושא של התבחינים לספורט, בעקבות הערות שקיבלנו בכתב, היתה הערה שלי מקודם שהתייחסנו גם לספורטאים בעלי מוגבלויות, אז הוספנו את זה, שמדובר בתמיכה אישית.

יש פה, אתם צריכים להבין, אני לא אתחיל לעשות קריאה מודרכת של כל זה, יש פה חלופות לגבי התמיכות, זה לא תנאים מצטברים. מקס, חשבת שזה תנאים מצטברים. זה לא תנאים מצטברים, זה תנאים חלופיים. לגבי התנאים המקדמיים לתת, איך אני קובע מה זה ספורטאי מצטיין.

גב' שירה דקל: אבל בוא אולי נדבר דבר דבר, לא יחד עם הספורט, נעשה קודם כל את כל הנושא של תמיכות לסטודנטים ולזה, ואז ספורט, בנפרד. כי הספורט הוא עולם תוכן אחר.

עו"ד שרון שטיין: התנאים לגבי זה, זאת אומרת, יש תנאי סף שקבענו לגבי תושבות בעיר, תושב בעיר שהוא גר לפחות שנתיים בעיר. זאת אומרת, מישהו שנמצא פה שנתיים זה איזה שהוא מרכיב של קבע. הוספנו בהערה בעקבות זה, שאם באמת ייפול לפה איזה שהוא 'סופר סטאר' שהוא נמנה בספורט אישי, אז בכל זאת כן לאפשר לו לקבל תמיכה אישית לספורט. אז הקריטריון יהיה שהוא שייך לנבחרת ישראל או לסגל האולימפי של המדינה או דברים כאלה. התמיכה תינתן, על זה דיברנו,

מר יוסי חן: אתה מכיר כאלה ספורטאים תושבי אריאל שהם אלופים אולימפיים? שהם בסבב הטניס העולמי ב-מאה הראשונה?

עו"ד שרון שטיין: לא. אני,

מר יוסי חן : אז אתם יושבים שם, באמת שרון, ואתם מנותקים. אתם מנותקים. חבל על הזמן.

עו"ד שרון שטיין : התמיכות לספורט אמורות להינתן לספורטאים מצטיינים. אני מזכיר את זה שזה התחיל אפילו משיחה של פבל, זה התחיל אפילו מהערות שלך מלפני יותר משנה, שאמרתם שיש פה בעיר שאנחנו לא יודעים, אבל שכנאה שפה בעיר אריאל יש כמה ספורטאים בתחום הספורט האישי שהם כנראה כוכבים בקנה מידה ארצי ולכן,

מר פבל פולב : לאומי.

עו"ד שרון שטיין : לאומי.

מר מקס צ'רנוגלז : בינלאומי גם לפעמים.

מר פבל פולב : וזה לא ספורט אולימפי, אז זה מפריע.

עו"ד שרון שטיין : לא משנה, לא כתוב לך. ספורט אולימפי זה רק חלופה. זה חלופה לקריטריון לדעת. זה יכול להיות או ספורטאי אולימפי, או מישהו שבתחום התחרות שלו, המקצוע שלו משתתף באופן קבוע בתחרויות בינלאומיות ומגיע להישגים. אבל לא כל אחד שחברי המועצה יחשבו שהוא ספורטאי מצטיין כי מתחשק להם, הוא ספורטאי מצטיין. צריך לקבוע קריטריונים אובייקטיביים.

מר פבל פולב : הרעיון שלי היה אחר לגמרי, אני אחרי זה אסביר.

עו"ד שרון שטיין : יש פה חלופות לכל הדברים האלה.

מר רון נחמן – יו"ר : חברה, זה דיון שלישי כבר. כמה אנחנו נדון בזה? הלאה.

עו"ד שרון שטיין : היתה פה הערה לגבי הנושא של תוכנית עסקית, הכוונה היא כמובן לתוכנית אימונים, שספורטאים שמבקשים או קבוצות שמבקשות תמיכה מהעירייה, זה לא כסף שמקבלים סתם. צריך לראות שבאמת זה משהו שיש פה מאחורה. אני מניח שאם זה באמת ספורטאי רציני או אגודה שפועלת בעיר, אז באמת יש להם תוכנית עבודה שנתית, שמסבירים – יעדים, מיהם הספורטאים, מיהם אנשי הצוות המקצועי, מיהם האנשים הנלווים וכו'.
זה בגדול. את מנגנון החישוב השארנו אותו דבר וכו'. זה בגדול התיקונים שאנחנו הוספנו.

מר יוסי חן : אני חושב שהתבחינים האלה, קראתי אותם כל פעם מחדש וכל פעם זה מראה עד כמה אתם מנותקים. אתם לא תושבי העיר. התבחינים האלה הם נגד תושבי העיר, נגד כל עמותות הספורט, נגד תנועות הנוער, נגד כל התושבים. ובמסגרת של התבחינים, אז בוא, אני אתן לך רק הערה קטנה לגבי הספורטאים האלה שאתה מתכוון, שדיברת עכשיו עם פבל, איך אתה בדיוק תעביר להם את הכסף? מה צינור ההעברה יהיה? נגיד שעכשיו אנחנו נאשר להם, איך הם,

עו"ד שרון שטיין : הם שייכים לאגודה.

מר יוסי חן : איזה אגודה?

עו"ד שרון שטיין : ספורטאי סתם מתאמן? ספורטאי שלא מתאמן באגודה, אז הוא לא ספורטאי.

מר יוסי חן : אבל אם אין להם אגודה, אין להם עמותה,

עו"ד שרון שטיין : הוא שייך לאגודה, למועדון? גם בטניס, גם בקליעה, גם בזה,

הם שייכים לאגודות.

מר פבל פולב : אתה לא רצית להבין את זה בהתחלה, לא קיימת אגודה.

מר יוסי חן : ניסינו להסביר לך את זה, שזה לא אגודה ולא עמותה, זה ספורטאים בתחום עממי.

מר רון נחמן – יו"ר : כמה יש כאלה?

מר פבל פולב : לא משנה. אין לי מושג.

עו"ד שרון שטיין : זה לא חל על ספורט עממי. רון, הוא העיר פה על ספורט עממי, זה לא קשור לספורט עממי, זה ספורט תחרותי.

מר רון נחמן – יו"ר : אתה רוצה לשבת רגע אחד בשקט? אנחנו דיון שלישי כבר עם הדברים האלה. אנחנו לא דנים בספורט עממי ולא על האלוף של אזור השומרון ואפילו לא אזור אריאל. זה קריטריונים בכל המדינה, שביקשת אתה לפני שנה את הדבר הזה, ועשינו את זה,

מר יחיאל טוהמי : ספורט הישגי.

מר רון נחמן – יו"ר : ספורט הישגי כמו שצריך.

מר פבל פולב : אולי אני אחד מה ביקשתי. זה לא מה שביקשתי.

מר רון נחמן – יו"ר : פבל, אני מבקש מכם, עכשיו זה שעה שש ומשהו, אין צורך לדון ולדון ולדון, כמה כסף יש פה? אמרתי בפעם הקודמת, על מה אתם מדברים? על מה מדברים? כמה עמדו לך בתור כאלה מומחים? בחייכם. יוסי, תדבר אתה, נקודה

נקודה.

מר יוסי חן : אני יכול רק להגיד שביקשתי להיפגש ודרשתי במכתב שנתתי להם להיפגש איתנו, עם חברי הוועדה, לפני הדיון הזה פה, לשבת איתם. אמרתי – תזמינו אותי, אני אסביר לכם את זה, אולי יהיה יותר קל, לא בפורום כזה, לא פרוטוקול, לא כתוב שום דבר. לא הזמינו אותי. ויותר מזה, גם הפכו את כל הפרוטוקול לפרוטוקול פוליטי. מי שיקרא את הפרוטוקול הזה של הוועדה הזו יבין, חזרו אפילו הרבה שנים בזמן עם הסיפור הזה של בית"ר, עם הסיפור הזה שהיה פה לפני 10 שנים חקירה של המבקר, עם תקציב שהיה תקציב זעום של בית"ר. רון, באמת אני אומר לך, אני רוצה,

מר רון נחמן – יו"ר : אני לא קראתי את זה.

מר יוסי חן : אני אומר לך, רק אתמול קראתי, כי העירו את תשומת ליבי לפרוטוקול. אז אני אומר, זה מיותר. כל הדברים האלה מיותרים, לחזור 10 שנים אחורה. אנחנו פה קדימה, העברנו את העסק הזה למתנ"ס, המתנ"ס – נתנו לו בשמחה רבה ב-2008 לנהל את העסק הזה. המתנ"ס נכשל. העברנו פה תקציבים עצומים, שלא היו בתולדות העיר. היום יש מהלך שהמהלך הזה, אם יצלח, ולא נראה לי, דרך אגב, לפי התבחינים, כי אני דיברתי גם עם ראשי העמותות, שזה הכי חשוב, בוא נגיד שעכשיו אנחנו נסכם, עמותות הספורט אמרו לי – אנחנו לא מתכוונים להגיש בקשות. הסיבה שלהם היא כזו – היות והיום יש שם אדמה חרוכה, כל מחלקות הנוער, גם בכדורגל, גם בכדורסל וגם בכדורעף לא קיימות, הם צריכים היום לשקם. זה כמו שלוקחים עכשיו, צריך פעולת שיקום, צריך תקציב לשקם את העסק הזה. כדי לשקם את העסק הזה, זה לוקח גם תקציב וגם זמן. אנשים מוכנים להיכנס ולתרום, בהתנדבות דרך אגב, אף אחד מהעמותה לא יקבל שכר. אבל עדיין צריך פה תקציבים. ויש פה סעיפים שפשוט באמת, עכשיו, חבל על הזמן, להתחיל לקרוא אחד אחרי השני, עוד סעיף ועוד סעיף, לא נגיע עם זה לשום דבר.

מר יחיאל טוהמי: מה אתה מציע, יוסי, מה אתה מציע?

מר אבי סמו: הוא הציע, הוא שלח. הוא הציע, הוא כתב.

מר יוסי חן: אני כתבתי וטענו שאני לא התייחסתי בצורה רצינית למה שאני כתבתי.

מר פבל פולב: אתה יזלזלן'.

מר יוסי חן: יכול להיות. עכשיו, למשל כותבים, הם ירדו דרך אגב מהדרישה, יש אחד הסעיפים פה שאומר שהעירייה תתמוך ב-25% מסך הכול התקציב של הגוף הנתמך. הרי זה בלתי אפשרי. מה, אנשים יבואו לתרום ולהביא 75%? זה סתם דוגמא. אחר כך ירדו לדרישה של מינימום, זאת אומרת, מעבר לתקציב שמבקשים שני שלישי שיביאו החברים מעצמם, גם יש פה תקציב שהיתה בהתחלה דרישה של מינימום 50,000 הכנסות ואחר כך 25,000, של העמותות עצמן. העמותות מתחילות מאפס. אין בית ספר לכדורגל, דרך אגב, שתדעו. בית ספר לכדורגל עם 12 ילדים, היום, שפעם עוד היה אפשר להכניס איתו קצת כסף, היום קשה להשיג תרומות. זה ייקח זמן, בסוף יחזרו למצב. אם יחזרו להליך הזה, שדרך אגב, אם אתם שואלים אותי, אני חושב שזה לא נכון לחזור לעמותות.

מר פבל פולב: יוסי, מה אתה מציע?

מר יוסי חן: קודם כל, צריך לקבל עכשיו החלטה בסך הכול לשנה אחת.

מר פבל פולב: נכון, זה לא לכל החיים.

מר יוסי חן: לא לכל החיים ולא לחשוב שזה הולך להרבה שנים, זה רק לשנה אחת, לעשות קצת סדר בבלגאן, היות ושם אין שום נגיעה מקצועית, אין אבא,

אין אמא. העסק גם הולך להתפרק. ממה שאני יודע, גם בכדורגל, גם בכדורסל וגם בכדורעף, זה ממש עניין של חודשים שזה הולך להתפרק לגמרי. לא יסיימו את העונה.

מר פבל פולב: למה, בגלל שלא העברנו כסף?

מר יוסי חן: גם, אחת הסיבות שלא העבירו את הכסף, למרות שהכסף עבר למתנ"ס.

גב' שירה דקל: אני רוצה להגיד כמה דברים. אני מחכה שתסיים.

מר יחיאל טוהמי: יוסי, בוא תגיד אופרטיבית, מה אתה חושב שצריך לעשות עכשיו על מנת שבאמת נקדם את העניין הזה? תגיד את זה ישר.

מר יוסי חן: מה שצריך לעשות זה ככה: אחד – זה ללכת להגשות שהיו לפני שזה עבר עוד לעמותות, לפני שזה עבר למתנ"ס. היתה בקשה מצומצמת שהיו מגישים בקשה לתמיכות, העמותות היו מגישות. רק צריך לקחת בחשבון שכל העסק מתחיל מאפס. אז אם אתה בא לבקש ממישהו שב-2012 לא הפעיל דו"ח שנתי – אין.

מר פבל פולב: אז איך תקבע כמה כסף הוא יקבל, יוסי? איך תקבע כמה כסף מגיע לו? אם לא 25%, אז מה, 100% מימון?

מר יוסי חן: אז פה יצטרכו לשבת ולקבוע מראש מה הסכומים שמוכנים להקצות לדבר הזה והעמותות,

עו"ד שרון שטיין: זה לא מוכנים, זה עניין של,

מר אבי סמו: לא באחוזים, בסכומים.

מר יוסי חן : אני לא יודע. יצטרכו להגיע לאיזו החלטה. כמו שכשהעברנו את זה למתנ"ס אז קבענו איזה סכום מסוים. צריכים עכשיו לקבוע אותו דבר, בצורה מסודרת, מה נותנים לכל אחד, בצורה מסודרת.

מר פבל פולב : כי אין לנו הרבה. אין לנו הרבה.

מר יוסי חן : ובסך הכול לשנה אחת. שנה אחת, ותוך כדי השנה הזו, לא לשבת בשקט, בשנה הזו להקים איזו ועדה, לשבת ביחד עם אנשי המקצוע,

עו"ד שרון שטיין : זה לא תמיכות, זה תקציב.

מר רון נחמן – יו"ר : חברה, אתם נמצאים בניתוק בכלל מהמצב. זה נורא נחמד.

גב' שירה דקל : אנחנו מנותקים?

מר רון נחמן – יו"ר : אתם נמצאים בניתוק. כבר הסברתי לכם בישיבה הקודמת, שעל פי הנחיות של משרד הפנים, כל הרשויות שהן מקבלות מענק איזון, בהתאם לסטטוס של אריאל של המעמד סוציו-אקונומי 6, והתושבים שיש לנו, מספר התושבים וכדומה, אנחנו צריכים להוריד ממענק האיזון, מתוך 14.5 מיליון, ג'והר צריך להכין תקציב פחות בין 4 ל-5 מיליון. הוא לא יכול לעשות את זה.

מר פבל פולב : אז מה, הוא מתפטור?

מר רון נחמן – יו"ר : לא.

מר פבל פולב : איך הוא לא יכול? תעשה פחות 4 מיליון. טרגדיה, אתה בונה טרגדיה.

מר רון נחמן – יו"ר: חבל לי בכלל להתווכח.

מר פבל פולב: אתה רומז למשהו?

מר רון נחמן – יו"ר: אני עוד לא גמרתי את הסקירה שלי.

מר פבל פולב: תסיים.

מר רון נחמן – יו"ר: תקשיב אולי?

מר פבל פולב: בסדר. בסדר.

מר רון נחמן – יו"ר: אנחנו מדברים על תקציב 2013, לא 2012. אז תכניסו לכם

בראש. אני מקבל כן ש-2013 יהיה פה פחות משנה, מכיוון שהבחירות יהיו באוקטובר, לפי דעתי כבר מחודש אוגוסט אין ישיבות מועצה. יש את הפרוצדורה שהולכים לקראת בחירות. אז יש לנו פה את העניין של 8 חודשים. חוץ מהעניין של העמותות והאגודות, יש פה עוד דברים נוספים. אז אנחנו נשים עוד פעם את כל הדברים האלה?

אני, לא אכפת לי שהחלטה של מועצת העיר תהיה לשנה אחת בלבד ותדון בזה,

עו"ד שרון שטיין: היא תמיד לשנה.

מר רון נחמן – יו"ר: אז תתקן אותי. אני אומר, שיהיה כתוב. והמועצה הבאה

שתהיה, היא תדון, היא תדון בפעם ה-14.

עכשיו ככה, מבחינת התבחינים, זה לא רק בתי ספר לכדורגל וכדורסל וכדורעף והתעמלות קרקע וכל הדברים האלה. יש פה דברים נוספים. אתם רוצים לאשר את הדברים האלה? טוב. לא רוצים? נלך הלאה. אין לי בעיה. שלא יהיה, לא אכפת לי.

גב' שירה דקל: אני רוצה להגיד כמה דברים.

אני אגיד, רון, שאני חושבת שאחד הדברים שאי אפשר להגיד זה שאנחנו מנותקים, אבל הבנתי למה אתה מתכוון. אני רוצה להגיד לך שאני חושבת שלצערי אתה, אולי לא מביאים לידיך את כל הפרטים על הספורט, וזה מה שחבל לי. אבל תיכף אני אתייחס לזה.

מר רון נחמן – יו"ר: יכול להיות. יכול להיות. אני לא מתווכח על זה.

גב' שירה דקל: אין לי ספק שאם היית יודע מה קורה היום בספורט, היית הופך את השולחן על מי שצריך להפוך אותו. כי הם הגיעו ממצב של עיר שיש לה ספורט, לעיר שאין בה כלום. אבל אני רוצה להתחיל רגע עם התבחינים, לפני הספורט. הערנו הערות בדיון הקודם. יושבים חברי הוועדה, שהם חברי הוועדה, רק שאני לא אטעה, זה – שרון, קוקי וג'והר – שיש לי המון כבוד לשלושתם, שלושתם לא תושבי העיר. כאילו, אני חייבת להגיד את זה. בסדר? אני חייבת להגיד את זה. אנחנו, כקובעי מדיניות, באים ואומרים לכם, המטרה של התבחינים של מלגות לחבריה צעירים מהעיר זה לעודד אותם ללכת ללמוד ולרכוש השכלה. אני אמרתי את זה שחור על גבי לבן. הם הולכים ללמוד, עוד יותר מזה, למה שאני אקבע אותם למרכז האוניברסיטאי באריאל? למה שאני לא אעודד אותם ללכת ללמוד באוניברסיטה? ועם כל הכבוד למרכז האוניברסיטאי, ויש לי כבוד אליו, אין לי בעיה גם עם מי שירצה ללמוד באוניברסיטת תל-אביב, חיפה, ירושלים, באר-שבע. זה לא משנה כרגע. התבחין הזה, ההערה הזאת שלנו נראתה לכם אולי כהמלצה. משום מה זה נראה כאן שכאילו הבנתי שנתתם פתח.

מר יחיאל טוהמי: הוא אמר את זה.

גב' שירה דקל: אבל רגע, נתתם פתח, אבל זה חוזר עוד פעם. אם יש עודף

בקשות, תהיה עדיפות למי שלומד במרכז האוניברסיטאי. עכשיו, צריך להחליט, אם אנחנו קובעים את המדיניות ואנחנו אומרים – המטרה היא לעודד צעירים בעיר ללכת לרכוש השכלה אקדמית. זאת המטרה. אז לא יכול להיות שכאילו אין התייחסות לזה ואז אנחנו מגיעים לשולחן, ורון צודק, הוא אומר – דיברנו

על זה כבר, למה עוד פעם אנחנו מביאים? אנחנו עוד פעם מביאים כי הדברים לא השתנו. אותו דבר לגבי הצטיינות – זה לא המטרה. המטרה היא לעודד צעירים ללכת ללמוד. המטרה היא לא שהם יהיו, תשמע, אם הם יהיו מצטיינים זה ברור שהמטרה היא להביא אותם לטוב ביותר, אבל זה לא צריך להיות תנאי, זה לא צריך להיות חסם. אם אני לא התלמידה הכי טובה כי אני מתקשה, והצלחתי להתקבל לאוניברסיטה, אז מה, אז לא מגיעה לי מלגה? כי קשה לי? כי אני לא העיפרון הכי מחודד?

עו"ד שרון שטיין: התשובה היא כן. מה לעשות? מלגות ניתנות עבור הצטיינות אקדמית.

גב' שירה דקל: אז לא, סליחה, שרון, אז אתה טועה.

עו"ד שרון שטיין: את הופכת את זה, העירייה הרי לא מחלקת, למה שהיא תיתן לך ולא תיתן לפבל?

גב' שירה דקל: אתה טועה. אז תקשיב, אתה טועה. מי שקובע את המדיניות ל-למה מחלקים מלגות לצעירים זה אנחנו. אנחנו קובעים את זה, שרון. כי אם אנחנו אומרים,

מר רון נחמן – יו"ר: לא יעזור לך. למה לך להתווכח?

גב' שירה דקל: לא, אבל זה גם מאד הגיוני.

עו"ד שרון שטיין: מלגות בהגדרה שלהן ניתנות עבור הצטיינות.

מר רון נחמן – יו"ר: לא תופסים את הדברים האלה. אני תיכף אתייחס למה שהיא אומרת. עשה לי טובה, תן לי לדבר.

גב' שירה דקל: זה לא נכון. אני יכולה להגיד לך שאני מכירה גם בערים אחרות ואני מכירה הרבה סוגים של מלגות. מי שקובע את המדיניות בחלוקת המלגות זה מי שמחלק את המלגה. יכולה היום לבוא קרן ליוצאי צפון אפריקה ולהחליט שמי שמקבל את המלגה זה יוצאי צפון אפריקה שלומדים במקצועות האלה והאלה.

עו"ד שרון שטיין: נכון. כי זה גוף פרטי.

גב' שירה דקל: יפה. אותו דבר, דרך אגב, גם גוף עירוני יכול לקבוע מדיניות והצטיינות, זה לא קריטריון שהוא חובה. זה קריטריון שאתה או אתם נראה לכם נכון. אני אומרת לך שלי, לא רק שזה נראה לא נכון, זה צורם. אני אומרת, אני רוצה לקחת צעירים מהעיר, דווקא לא את הצעירים הכי חזקים, לא את אלה שהולכים ללמוד באוניברסיטה בכל מקרה. ודרך אגב, הם לא צריכים אותך, הם לא יבואו לבקש מלגה. המצטיינים באמת, החזקים, שיש להם גב חזק ובית חזק, הם לא צריכים אותך.

עו"ד שרון שטיין: על סמך מה קשרת בכלל את ה-גב חזק למצטיינים?

גב' שירה דקל: מה לעשות שיש,

עו"ד שרון שטיין: לא יודע. גם אני ישבתי יומיים באוניברסיטה.

גב' שירה דקל: יש קורלציה בין המצב הסוציו-אקונומי לבין היכולת גם של הצעיר. יש קורלציה, זה לא יעזור.

עו"ד שרון שטיין: אני לא יודע על סמך מה את אומרת את זה.

גב' שירה דקל: אני אומרת את זה על סמך זה שאני היום,

עו"ד שרון שטיין: ממש לא.

גב' שירה דקל : אני יכולה להגיד לך שאני היום, ואתה יודע מה, אנחנו יורדים לרזולוציה שאנחנו לא צריכים לרדת אליה. אני אגיד את ה-אני מאמין שלי,

מר רון נחמן – יו"ר : אני מבקש ממך לא להתערב. היא תגיד מה שהיא רוצה,

גב' שירה דקל : נכון.

מר רון נחמן – יו"ר : שתחליט מה שהיא רוצה.

גב' שירה דקל : נכון.

מר רון נחמן – יו"ר : הכול בסדר. שיביאו את הכסף.

גב' שירה דקל : מצוין.

מר רון נחמן – יו"ר : נביא כאן 8 מיליון שקל,

גב' שירה דקל : לא, רון, זה לא קשור לכסף.

מר רון נחמן – יו"ר : זה קשור.

גב' שירה דקל : לא קשור. אותו כסף,

מר רון נחמן – יו"ר : רגע, אני לא רוצה להתווכח איתך.

גב' שירה דקל : לא סיימתי. אני אגיד שאנחנו מדברים על איך לחלק, לא על

כמה. אני לא אמרתי על הכסף. אל תשים את זה שם. תחלק את אותו כסף, תחלק אותו

נכון אבל, זה מה שאני אומרת.

מר רון נחמן – יו"ר : או קיי.

גב' שירה דקל : ההערה הנוספת שאני רוצה, שמתייחסת לנושא הזה של

הספורט, קודם כל, יש איזה שהן שמועות שמסתובבות בעיר שבגלל שאנחנו הבענו

התנגדות לאיזה שהוא תשלום לגבי כדורגל, עצרו את התקציב של הכדורגל לשנת 2012.

לא מעבירים להם את מה שאנחנו פה אישרנו.

מר פבל פולב : מי זה אנחנו?

מר יוסי חן : מי זה אנחנו?

גב' שירה דקל : אני לא יודעת. זאת שאלה טובה.

מר רון נחמן – יו"ר : תגידי, את רוצה שאנחנו נאמין לך על כל מיני רכילויות?

גב' שירה דקל : הוא התכוון שהיתה הצבעה כמה להעביר, אני לא יודעת,

אבל אני אומרת,

מר רון נחמן – יו"ר : זה לא רציני. זה לא רציני.

מר פבל פולב : השאלה היא אחרת – איפה הכסף?

גב' שירה דקל : אני רוצה לדעת, האם מה שאנחנו הצבענו עליו עבר? ואם

הוא עבר, האם הוא עבר לאגודות, או לא לאגודות, לתחומי ספורט? האם עבר לכדורגל

מה שצריך לעבור? האם עבר לכדורעף? האם עבר לכדורסל? האם אפשר לקבל איזה

שהוא דיווח על כמה כסף הגיע באמת לספורט?

- מר פבל פולב :** המנכ"ל לא נמצא.
- מר מקס צ'רנוגלז :** הצבענו על סכום די גדול. קרוב למיליון.
- מר רון נחמן – יו"ר :** אני לא יודע מה אתם רוצים פה היום.
- מר יעקב עמנואל :** אתם מאבדים את הכיוון.
- מר רון נחמן – יו"ר :** אני לא יודע מה אתם רוצים. זו פעם שניה. פעם שלישית.
- מר יעקב עמנואל :** דברו על התמיכות, אחר כך נדבר על התקציב.
- מר מקס צ'רנוגלז :** זה קשור לתמיכות. זה קשור.
- גב' שירה דקל :** אין בעיה. אז אני אתייחס גם לתמיכות.
- מר יעקב עמנואל :** זה דברים עקרוניים. אנחנו מערבבים.
- מר מקס צ'רנוגלז :** אם מדברים על כסף, אחר כך פתאום מתברר שאנחנו אשמים.
- גב' שירה דקל :** למה חוזרים לאגודות? חוזרים לאגודות כי יש בעיה.
- מר מקס צ'רנוגלז :** הכסף העברנו ואנחנו אשמים שאנשים לא קיבלו את הכסף.
- מר רון נחמן – יו"ר :** צ'רנוגלז, עשה לי טובה, אתה יודע, אמרו שרון נחמן שונא ספרדים. נו?

מר מקס צ'רנוגלז: בסדר. ומה עשית? אהבת את זה?

מר רון נחמן – יו"ר: נכון? אז מה עשיתי, העליתי את זה בישיבה? בחייכם, זו ישיבת מועצה, לא רכלנות של בתי הקפה.

מר מקס צ'רנוגלז: אבל זה קשור ל -

מר רון נחמן – יו"ר: עשה לי טובה. אני ראש עיר ואתה חבר מועצת עיר,מה שאמרו לך, מספיק עם הדברים האלה, בחייכם.

גב' שירה דקל: עוד הערה אחת, רון, בסדר, אני ממשיכה הלאה. היה חשוב לי להגיד את זה. אתה אומר לא, אז בסדר, בוא נתקדם.

אני רוצה להגיד לגבי הנושא של התמיכות לספורט, הנושא של הספורט המצטיינים, זה איבד לגמרי את הכיוון, אבל זה מה שקורה כשיושבים אנשים שהם אי שם,

מר רון נחמן – יו"ר: 100%, עב"מים.

גב' שירה דקל: לבין אנשים בשטח, אין שום חיבור בין מה באמת צריך. אתה קורא את הקריטריונים, רון, אתה מבין שזה לא נותן מענה,

מר רון נחמן – יו"ר: אני לא קראתי את זה בכלל. לא מעניין אותי.

גב' שירה דקל: חבל, רון. כי אני ישבתי וקראתי,

מר רון נחמן – יו"ר: שירה, אני מדבר עכשיו. לא מעניין אותי איך אתם רוצים לחלק את הכסף הזה.

גב' שירה דקל: או קיי.

מר רון נחמן – יו"ר: אני דואג להביא כסף. את לא מביאה אגורה אחת.

גב' שירה דקל: כשאני אהיה שם, אז אני אביא.

מר רון נחמן – יו"ר: תשתקי עכשיו כשאני מדבר. תתני את היחס של הכבוד.

גב' שירה דקל: אני נותנת כבוד.

מר רון נחמן – יו"ר: אני נתתי לך לדבר, לא הפרעתי לך.

גב' שירה דקל: אני גם מדברת יפה.

מר רון נחמן – יו"ר: תשמרי על הפה שלך, וכשאני בתור אבא שלך, יותר גדול

ממך, תשמרי על העניין הזה של איך מתנהגים. ותקשיבי טוב מה אני אומר לך. תקשיבי טוב.

אני מכבד כל אחד ואחד שיש לו דעות. הכול בסדר. עם כל הכבוד, אני לא מסכים לגמרי עם התיאוריה שלך לגבי הסטודנטים. לא התחלנו את זה עכשיו, התחלנו את זה לפני 20 שנה, הבאתי כסף מאמריקה, זה לא היה שייך לעירייה, זה ממקום אחר, ונתנו את הדברים האלה.

אם לעיריית אריאל היה תקציב תמיכות של 10 מיליון שקל והיינו נותנים 2 מיליון, 3 מיליון לסטודנטים, לי אין בעיה. שתבינו מה גודל התקציב של התמיכות, מה שניתן לתת. ואני הסברתי קודם כל לגבי 2013. אני אומר לכם בפני מה אנחנו עומדים. אתם לא יודעים את זה. ממשלה תהיה רק בסוף פברואר, מרץ. הלך שליש מהשנה. אתה לא יכול לעשות שום תקציב עם ההוראות של משרד הפנים, כי זה מכסה 160 רשויות במדינת ישראל. אז תמשיכו לחלק את הדברים, אין לי בעיה.

גב' שירה דקל:

אין קשר, רון.

מר רון נחמן – יו"ר: רגע אחד, אני לא מסוגל להסביר, כנראה שאני לא ברור.

מר יוסי חן: נכון, יש איזו שהיא בעיה בהבנה. אני יכול רק להשלים שני

דברים.

קודם כל, בוא לא נתחיל מאיפה בא הכסף, מי הביא, מה הביא – יש עובדה. אתה מדבר על סטודנטים? 3 שנים לא חילקו מלגות לסטודנטים בעיריית אריאל. שאלתם את עצמכם למה? ישבו החכמים, כתבו תבחינים, כתבו הכול, לא הגישו בקשות. 3 שנים אין. אז בוא, עכשיו מנסים,

מר רון נחמן – יו"ר: העמדה שלי לגבי סטודנטים – עניי עירך קודמים.

מר יוסי חן: אין בעיה.

מר רון נחמן – יו"ר: ולכן אני אומר את זה קודם כל,

מר יוסי חן: אני איתך בקטע הזה.

מר רון נחמן – יו"ר: קודם כל, אני אומר שאנחנו צריכים, זה לא יכול להיות

שאנחנו לא נעשה את התמיכה במוסד שלנו שגדל פה. אני נורא מכבד,

מר יוסי חן: אבל אנחנו אומרים אותו דבר, אנחנו איתך.

מר רון נחמן – יו"ר: אני אומר, אני נורא מכבד את בן גוריון, נהדר, אני בעד, אבל

אם תלמיד שלנו גר פה ולומד פה וזה מחזק אותו ומחזק את המוסד, מבחינתי, מבחינת

העדיפות, זה עדיף. אם היה לנו הרבה כסף, ונגיד, שניים נותנים מאריאל ואחד מבחוץ,

שלושה מאריאל אחד מבחוץ, צריך לעשות איזה שהוא תעדוף.

מר יוסי חן : אני בקטע הזה, אני מסכים עם הקטע הזה, אבל היות ויש לנו רק 65,000 שקל והתבחינים מדברים פה, כמו שאמרה שירה, על סטודנטים מצטיינים, לפעמים צריך לחזק סטודנט כדי שלא יעזוב באמצע, לעודד אותם, שלא בגלל שאין לו כסף להשלים את התואר, אם נצליח להציל אחד כזה – אני חושב שזה הרבה יותר טוב.

עו"ד שרון שטיין : יוסי, אבל הוספנו את החלופה הזאת.

מר יוסי חן : רגע, סליחה, תרשה לי בבקשה.

עו"ד שרון שטיין : הוספנו את זה.

מר יוסי חן : הוספתם את זה. ובנוסף יש את העניין הזה שאתם אומרים שבין התבחינים זה כאלה שבכפוף להמלצות של הרווחה. אנשים היום מתביישים להיכנס לרווחה. והרווחה לא צריך להתעסק, בטח לא בשטויות האלה.

מר רון נחמן – יו"ר : אני מסכים איתך. אני לא צריך שסטודנט יילך לרווחה,

מר יוסי חן : הוא לא יילך.

מר רון נחמן – יו"ר : אני חושב שזה לא נכון. אני חושב שזה לא נכון ולא צריך להפנות אותו לרווחה. זה דבר אחר לגמרי ממשפחות חד הוריות ודברים כאלה, שיש את הקריטריונים של מדינת ישראל, של הביטוח הלאומי, כל מיני דברים. זה לא זה. פה אתה נותן בונוס, אתה נותן מעצמך, מהלב שלך, אתה נותן משהו לעזור לבן אדם. לכן, אני לא רוצה להכניס את זה לדרך ללא מוצא. אני לא רוצה. ואני מסכים. אז אמרתי, יש לנו את העניין הזה שנקבל החלטה שהקריטריונים יהיו שנה, בואו נראה את הדברים האלה שהעדיפות תהיה בבחינת, אם נניח 65,000 שקל, אז נניח שניתן

10,000 שקל לאחד, אז אתה מקבל, 6 איש יקבלו את זה. אני אומר, 5,000, אז זה יהיה 12. אנחנו צריכים לטפל בדבר הזה, איך אנחנו מחלקים? לא בעקרונות. אלא בואו נהיה פראקטיים.

מר יוסי חן: אנחנו מדברים על 1,000-1,500 ₪ שקל לאחד, לתת לכמה שיותר.

מר רון נחמן – יו"ר: אז בוא נגיד,

מר יחיאל טוהמי: הוא עשה את זה, רון, הוא עשה מינימום וזה.

מר יוסי חן: אני יודע מה שעמד מאחורי השיקול של הוועדה לגבי הרווחה, שהם אמרו – ומה יהיה מצב שפתאום יגישו 10,000 סטודנטים בקשה לתמיכה? אז לא יהיה לאף אחד כלום. אז מה שאני אומר, מה שאני מציע, שלאחר שיגישו כל הסטודנטים את הבקשות, לקחת לפי תבחיני השכר, אלה שמרוויחים הכי פחות בשכר, להתחיל לעזור להם.

מר יחיאל טוהמי: אני לא יודע כמה יגישו, יוסי,

מר יוסי חן: לא יודע. בוא נראה.

עו"ד שרון שטיין: רק לגבי יוסי, מה שאמרת, דווקא שכר זה פרמטר לא רלוונטי, מפני שדווקא סטודנט שבא ממשפחה אמידה יכול להרשות לעצמו לא לעבוד והוא ירוויח אפס.

גב' שירה דקל: אז יש דרך לעשות את זה. יש דרך מסודרת. אני יכולה להגיד לך שבכפר סבא אנחנו עושים את זה, והקריטריון הוא כזה, ואנחנו לוקחים מספיק נתונים שיש ציון משוקלל סופי.

עו"ד שרון שטיין: רק דבר אחד. א' – הוספנו את ההערה שלכם לגבי ההצטיינות. הצטיינות זה דבר שהוא בסיסי למלגות. הוספנו. אריאל אז נדמה לי העיר את ההערה הזאת, או פבל, אני לא זוכר, אני זוכר שזה רק היה מהצד הזה, או מנו העיר את זה, זה היה רק מהצד הזה של השולחן, שאמרו – למה דווקא למצטיינים? אז הוספנו סעיף שאומר – טוב, יישב גורם מקצועי חיצוני ויגיד – טוב, יכול להיות שהסטודנט הוא לא סטודנט מצטיין, אבל אני יכול לסייע לו, בדיוק על מה שאמרת, אבל זה לא אנחנו נקבע את זה.

מר יחיאל טוהמי: שרון, אני רוצה להגיד משהו. דווקא אני מסכים עם שירה, אין פה סטודנט כזה, סטודנט כזה. מי שלומד פה או לומד שם, זה אותו דבר.

עו"ד שרון שטיין: יחיאל, אמרנו לכולם. רק במקרה שיש עודף בקשות, אנחנו ניתן עדיפות למי שלומד באריאל.

גב' שירה דקל: למה? מה המטרה, לחזק את המרכז האוניברסיטאי?

עו"ד שרון שטיין: כן.

גב' שירה דקל: אז עם זה אני לא מסכימה. או קיי, אז הנה, אנחנו לא מסכימים, אנחנו לא נסכים לזה.

עו"ד שרון שטיין: רק במקרה של עודף בקשות אנחנו נעדיף סטודנטים פה.

מר יחיאל טוהמי: מה שרציתי להתייחס זה לנושא הספורט, יוסי, התמיכות. אני חושב שאנחנו צריכים לקבל פה החלטה, כרגע בלי שום תבחינים. בגלל שזה שנה, שעושים מעבר, מעבירים את זה כבר לעמותות באופן ישיר, ואיך אמר יוסי? צריך לבנות את הכול מחדש, וזה לא פשוט, אין קבוצות. יש פה תפר, ובתפר פה יש בעיה.

אנחנו צריכים להעביר אולי סכום דומה לכל האגודות, בלי להתייחס לתבחינים. תשמע, זה לא כסף של מישהו פה, באמת. אי אפשר עכשיו לעשות תבחינים בשנה שאתה עושה מעבר. ב-2014 זה סיפור שונה, תהיה מועצה חדשה, נקבע קריטריונים חדשים ונלך על הדבר הזה. חבל לנו על הזמן. בואו נצביע על הדבר הזה ונתקדם. ואני מציע, רון, שתהיה חשיבה מחודשת של הגזבר, של היועץ המשפטי ושל המנכ"ל, לתת תקציב חד פעמי, לשנה, לשנת 2013,

מר פבל פולב : תיקח מהספורטאים הבודדים גם.

מר יחיאל טוהמי : מהספורטאים הבודדים, עוד פעם, אני התייחסתי לדבר הזה, לגבי הספורטאים הבודדים, אולי תגיד אתה במקומי כי אני פחות בעניין הזה, ונעביר תקציב חד פעמי. לא יקרה שום דבר. העברנו מיליון שקל לזה, אנחנו נעביר פחות ממיליון שקל ותאמין לי שיהיה בסדר. אפילו 60% ממיליון שקל, גם יהיה בסדר.

מר מקס צ'רנוגלז : הכסף עובר ואומרים שאין כסף.

מר יחיאל טוהמי : באמת, חבל על הזמן.

מר רון נחמן – יו"ר : אתה ממשיך את זה?

מר מקס צ'רנוגלז : אני לא ממשיך.

מר יוסי חן : יש רק נקודה אחת, שהתבחינים האלה כמו שהם, פשוט העמותות לא יגישו בקשות.

מר יחיאל טוהמי : אמרתי את זה, נו, מה הצעתי?

מר יוסי חן : אז לכן צריך משהו מצומצם. צריך בקשה מאד מצומצמת.

מר יחיאל טוהמי : מה הצעתי?

מר יוסי חן : אז קדימה.

מר יחיאל טוהמי : ההצעה שלי היא הצעה טובה?

מר יוסי חן : או קיי.

מר יחיאל טוהמי : מקובלת עליכם?

גב' שירה דקל : רגע, לא הבנתי.

מר יחיאל טוהמי : בשנה הזאת, בשנת 2013, לא ניתן לקבוע תבחינים, כי עושים מעבר.

גב' שירה דקל : אז מה תעשה?

מר יחיאל טוהמי : אני מציע ... בסכום מסוים,

גב' שירה דקל : אתה לא יכול.

מר יוסי חן : לא, לקבל אין בעיה, דרך העמותות.

מר יחיאל טוהמי : לא, עזוב, אני יודע שזה כסף.

מר ג'והר חלבי : אני לא דיברתי על כסף.

עו"ד שרון שטיין : אפשר להגיד לך משהו אבל?

מר יחיאל טוהמי : כן. כן.

עו"ד שרון שטיין : קודם כל, ממילא, כשעשינו את התבחינים, התבחינים האלה לא נערכו סתם שישבנו ככה. תצאו מנקודת הנחה שהלכנו, הרי התבחינים מפורסמים, אז הלכנו להסתכל ברשויות אחרות, איך בנו את התבחין,

גב' שירה דקל : איפה?

עו"ד שרון שטיין : נדמה לי שהסתכלנו באור-יהודה, אני חושב שברעננה,

מר יחיאל טוהמי : אבל מה זה משנה? לא מעניין אותי מה הסתכלת, אתה לא מבין? אתה עושה פה מעבר, אתה לא מבין שהכול בקריסה כרגע, הספורט בקריסה? בוא תיתן עכשיו, איך אמר רון, 2013, תן את זה,

עו"ד שרון שטיין : יחיאל, אפשר שניה?

מר יחיאל טוהמי : אז היית ובדקת את התבחינים,

עו"ד שרון שטיין : 60%, לא 100%, אבל 60%, שזה עדיין הרוב, מחולק לפי השיטה שלך.

מר יחיאל טוהמי : השיטה שלי.

עו"ד שרון שטיין : כן. רק 40% זה לפי, חלוקה לפי קבוצות,

מר יוסי חן : הקריטריונים האלה לא טובים כי הם לא,

מר רון נחמן – יו"ר : אין לי כוח בשביל הדברים האלה. אתם רוצים להמשיך ככה עניין הזה? אין בעיה.

מר יוסי חן : צריך לקבל החלטה שעושים קריטריונים מצומצמים, מגישים אותם חד פעמי לשנה אחת למעבר,

מר יחיאל טוהמי : 2013, נכון.

מר יוסי חן : שאפשר כבר בינואר להתחיל להעביר, כי אנחנו כבר בדצמבר.

מר רון נחמן – יו"ר : אני מבקש להתחבר למה שאתה אמרת, יוסי. ואמרת, אנחנו, מועצת העיר הזאת מסיימת את תפקידה בעוד 8 חודשים. בואו נעשה את התקופה הזאת תקופת ביניים. נאשר את מה שמאשרים כאן ונרוץ קדימה. אני אומר לכם, עד סוף פברואר אין עם מי לדבר. כולם לא יהיו עסוקים בבחירות, הם יהיו עסוקים בבחירות לכנסת. ייגמר הדבר הזה, נראה מי השרים בכלל, עם מה אנחנו מדברים, עם מי אנחנו מדברים. אני לא יודע מה יהיה.

דבר שלישי, משנגמרת הרכבת הממשלה, נקבל הנחיות ממשד הפנים. על פי המצב כרגע, כרגע היום, אנחנו לא מסוגלים לעשות שום דבר ל-2013. לכן גם לא הבאתי את התקציב של 2013, כי אני לא יכול לעשות את זה עם גירעון. ופבל צדק, הוא אומר – איך אתה מוריד את ה-5 מיליון? אין דבר כזה. זה קריסה של 160 רשויות במדינה.

לכן נתתי הנחיה היום לגזבר, וצלצלתי גם למשרד ראש הממשלה, דיברתי שם, חבר'ה, אתם רוצים להשכיב את אריאל ואת הישובים שהם מקבלים מענק איזון? בבקשה, תודיעו, תמנו ועדה קרואה בכל אחד מהישובים, תנהלו אתם את הדבר הזה. נראה את זה. נראה שתעשו את הדברים האלה. כרגע, אם הייתי יכול להעביר את תקציב 2013 על פי המבחנים של משרד הפנים, הייתי מודיע לכם – אנחנו הולכים לדון בזה. אני לא יכול. אין לנו את זה. אף ראש עיר לא יודע איפה הוא נמצא. תבינו את הדבר הזה. אין

ועדת כספים שעובדת, אין כלום.

מר יחיאל טוהמי : בואו נקבל החלטה על מה שאתה אומר.

מר רון נחמן – יו"ר : כן, מנו.

מר יעקב עמנואל : אני הבנתי את כל מה שקורה. צריך להפריד בין שני דברים – בין התמיכות, שהוא מגמת ביניים עד לכינון המועצה החדשה ועד הרכבת הממשלה, ונוכל לסחוב את העניין הזה. מצד שני, הרי קבעתם כאן שבחבורה שתשב לקבוע את התבחינים הבאים ישתתפו אחד מהאופוזיציה, אחד מהקואליציה. אזי יוכלו לשבת ובאמת להעלות את ההשגות שמעלים עכשיו, הרי זה כתוב שם.

עו"ד שרון שטיין : זה לגבי המלגות.

מר יעקב עמנואל : בסדר.

מר פבל פולב : אותו דבר גם פה, היינו כבר סוגרים את העניין ומצביעים.

מר יעקב עמנואל : אז אני אומר, זה צריך להיות מגמת ביניים וצריך להפריד בין בעיית הספורט הכללית שעולה כאן על ידי שירה ויוסי, לבין תבחיני התמיכות, שאותם צריך להעביר כרגע, משום שכל יום שאנחנו לא נעביר את הכסף הזה,

גב' שירה זקל : אבל, מנו, אתה לא יכול להפריד. תקשיב רגע.

מר יוסי חן : לא, אבל הוא צודק, הכיוון שלו נכון.

גב' שירה זקל : הכיוון הוא נכון לדיון, אבל,

מר יוסי חן : רק לדון בנושא של הקריטריונים. גם אפשר להגיע עם זה להסכמה. כמו שהוא אומר, לשים אופוזיציה קואליציה, שני אנשים, יחד עם מנכ"ל העיר,

גב' שירה דקל : נכון, נכון, אבל אי אפשר להעביר את זה עכשיו.

מר יעקב עמנואל : ואז להגיע לאיזו שהיא הסכמה וקונצנזוס ולגמור את העניין הזה בצורה מסודרת.

מר יוסי חן : בדיוק. לשבת עם מנכ"ל העיר, אחד קואליציה, אחד אופוזיציה, יועץ משפטי – ולגמור את זה ב-5 דקות.

מר רון נחמן – יו"ר : אני מסכים בהחלט. זו כבר פעם שלישית,

מר יחיאל טוהמי : אז קדימה.

מר מקס צ'רנוגלז : אבל למה פעם שלישית? יוסי אמר את זה.

מר יוסי חן : קדימה, אני בעד.

מר רון נחמן – יו"ר : מה ההצעה שאנחנו מצביעים?

מר מקס צ'רנוגלז : יש לי הערה גם בנושא הזה, אם אנחנו מדברים, יוסי אמר את זה, אם אנחנו מדברים ואם אנחנו משתתפים בזה, אז צריכים להתייחס לזה קצת יותר ברצינות. כי הפרוטוקול הזה של הוועדה מה שקיבלנו, זה יותר דומה למכתב רגיל שאנחנו בדרך כלל מקבלים מהיועץ המשפטי, קצת מתנשא, קצת אפילו הייתי אומר פרובוקטיבי, עם כל מיני הערות שלא לעניין בכלל. ואני, קודם כל, לא מוכן לעבודה כזאת. זו לא עבודה רצינית.

מר יעקב עמנואל: אבל ראיתי את חילופי המלל ביניכם.

מר מקס צ'רנוגלז: לא, זה משהו אחר.

מר רון נחמן – יו"ר: אני ראיתי את זה. אני מציע למר צ'רנוגלז – תן כבוד לאנשי המקצוע, עם כל הכבוד לך.

מר מקס צ'רנוגלז: אבל אני רוצה שגם לי יתנו כבוד. ההערות שיש פה בפרוטוקול הזה לא לעניין בכלל.

עו"ד שרון שטיין: איזה הערות? בוא תגיד. תגיד.

מר מקס צ'רנוגלז: הוועדה סבורה כי המטרה הינה להעביר כספים באופן סתמי ולגופים ...

עו"ד שרון שטיין: נכון. אם היית קורא את ה -

מר מקס צ'רנוגלז: ואנחנו סבורים שזה סתמי. כן? סתם לקחת כסף, לחלק?

עו"ד שרון שטיין: אם תסתכל את ההערות שלך על השורה התחתונה.

מר מקס צ'רנוגלז: לא.

עו"ד שרון שטיין: כן.

מר מקס צ'רנוגלז: אני מסתכל על התבחינים שהבאת, שהמטרה לא לתת.

עו"ד שרון שטיין: זו מטרה לא לתת?

מר מקס צ'רנוגלז: כן. אתה מביא תבחינים,

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן – יו"ר: אם אומרים שהדיבור הוא כסף, אז השתיקה היא הזהב. לכן

אני אומר, לא צריך להגיד כל דבר.

שמעתי את מקס צ'רנוגלז, אני מאד מכבד אותו, אבל הוא טועה בפירוש של הדברים האלה ואני לא צריך לפגוע באיש מקצוע.

מר יוסי חן: רון, אולי אפשר לצמצם את זה לשני משפטים ולגמור עם זה

לגמרי?

מר רון נחמן – יו"ר: תעשו את זה.

מר יוסי חן: אם זה מקובל עליך.

מר רון נחמן – יו"ר: אני כאן באו"ם, לא מעניין אותי, תעשו מה שאתם רוצים.

מר יוסי חן: אני לא רוצה לעשות מה שאני רוצה.

מר רון נחמן – יו"ר: אני מהאו"ם, אני לא מתעסק בדברים האלה.

מר יוסי חן: אני מציע שאנחנו נשב, אולי יחיאל יישב יחד עם הגזבר

והמנכ"ל ואני, ונגיע למצב של בקשה עם קריטריונים מצומצמת, שתתאים גם לשנה

הזו. היות ולא היתה פעילות בשנה קודמת ויש פה קריטריונים שהם לא רלוונטים, נגיע

ב-5 דקות להסכמה.

מר רון נחמן – יו"ר : אני חושב שאתה, מכל חברי המועצה, אתה, בתחום הזה, מבין יותר ממישהו אחר פה. ממני – בטח. אני לא יודע. אני לא מבין בזה. לכן, תקבלו החלטה. אם אנחנו לא מאשרים,

מר יוסי חן : אם זה מקובל – קדימה.

מר רון נחמן – יו"ר : אם אנחנו לא מאשרים את התמיכות, אי אפשר ללכת בלוח הזמנים, תבינו את זה.

מר יוסי חן : אם מקובל עליך, פשוט מאד, יהיו קריטריונים מצומצמים, על פי החוק כמובן. נשב ביחד עם המנכ"ל והגזבר ויחיאל והיועץ המשפטי ונגיע להסכמה, יחד עם המבקר גם, נגיע להסכמה,

מר יחיאל טוהמי : לשנה הזאת.

מר יוסי חן : לשנה אחת. גם יגידו מה התקציב, באותו מעמד יגיד הגזבר,

מר ג'והר חלבי : אי אפשר להגיד. שניה, רבותי, אני אחזור בדיוק לאותו משפט שאמר ראש העיר. מקודם ישבנו פה, דיברנו עם משרד ראש הממשלה וגם עם משרד הפנים, אי אפשר לקבוע שום קריטריון. מה שדרש משרד הפנים הוא קודם כל לקצץ 35% ממענק האיזון מה שהיה ב-2012. בנוסף, כל התוספות של ה-1% מע"מ, של ה-6% תוספת שכר לעובדים, הכול מתבטא ביחד,

מר רון נחמן – יו"ר : תוספת ארנונה מאזור התעשייה.

מר ג'והר חלבי : הכול מתבטא ביחד בכ-8.5 מיליון שקל. יש לנו גידול פה ושם וקיטון,

מר יוסי חן: ג'והר, ידידי היקר,

מר ג'והר חלבי: סליחה, תן לי להשלים.

מר יוסי חן: אתה לא מתכוון את כל הקיצוץ להחיל על הספורט. גם הספורט יהיה שותף לקיצוץ.

מר יעקב עמנואל: זה גזילת כבש הרש.

מר ג'והר חלבי: למה?

מר יוסי חן: את כל הקיצוץ אתה רוצה להחיל על הספורט?

מר ג'והר חלבי: אני אמרתי על הספורט?

מר יוסי חן: אנחנו מבינים אותך שצריך להיות קיצוץ רוחבי.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי: עצם זה שאתם מחזירים את זה חזרה לפה, כבר יש פה קיזוז של כל המערכת של הספורט וכל הזה, כל התמיכות. זה היה במקום אחר, עם מיליון שקל.

מר ג'והר חלבי: לא היה מיליון שקל.

מר יחיאל טוהמי: לך זה לא יהיה מיליון שקל, גם לא 800,000 שקל. יוסי הציג הצעה. בוא נשב, ברוח הקיזוז נשב ונגיע להחלטה.

מר יוסי חן : אני רק מבטיח לך, ג'והר, שזה יעלה לך פחות משנה שעברה. תקבל תוצאה הרבה יותר טובה ובסך הכול לשנה אחת. אז למה פתאום להעלות את כל הבעיות של עיריית אריאל דווקא כשמדובר בספורט?

מר ג'והר חלבי : לא, אתה אומר לחלק כסף. לתבחינים אין שום בעיה.

מר יוסי חן : לא, לא, לא, לא מחלקים עוד שום דבר.

מר ג'והר חלבי : אתה דיברת על מנת הכסף לספורט. יכול להיות שהמנה הזאת, שאני מעדיף שהיא תהיה חצי מיליון שקל, ואם משרד הפנים,

מר יחיאל טוהמי : יוסי, בוא נקבל את ההצעה שלך.

מר רון נחמן – יו"ר : אנחנו צריכים לאשר את הקריטריונים על פי התבחינים שהם נתנו, למעט אחד, או שניים הייתי אומר: אחד זה של הספורט שאני מוכן לתת לזה מחשבה נוספת. והעניין השני זה העניין שככה עלה לטורים, את הסיפור של סיוע לסטודנטים מתושבי אריאל או לא מתושבי אריאל.

עו"ד שרון שטיין : רגע, רון, אבל אנחנו מאשרים את זה תמיד כהצעה, המלגות ניתנות רק לתושבי העיר.

מר מקס צ'רנוגלז : רק לתושבי העיר, אין ויכוח על זה.

מר רון נחמן – יו"ר : אני חוזר ואומר, תמיד החוכמה זה לבודד את כל העניינים העקרוניים ולהיות פראקטיים. אם רוצים בעניינים עקרוניים, אין לנו בעיה. צריך להיות פראקטי.

מר יעקב עמנואל: צריך להפריד את העיקר מן התפל.

מר רון נחמן – יו"ר: אם יש לנו שתי שאלות, שתי סוגיות שצריך לפתור אותן, אז אני מציע לשים את זה בצד, ללכת ולאשר את שאר הקריטריונים שישבו, ואין על זה בעיה. ובישיבה הבאה שאנחנו אמורים להיות פה, ב-16 לדצמבר, עד אז יישבו בנושא הזה של הספורט, יגבשו את העניין של התלמידים, ועברנו פה בשלום. זה הכול.

מר יוסי חן: אבל אפשר בלי להגיע לעוד חודש, כי מכיוון שכבר אין זמן,

מר רון נחמן – יו"ר: לא, מיד.

מר יוסי חן: החבר'ה צריכים גם להגיש בקשות.

מר רון נחמן – יו"ר: הערים העצמאיות, חוץ מהערים העצמאיות, שהן לא צריכות את המענק של משרד הפנים, כל 160-170 הרשויות לא מסוגלים לעשות שום דבר. אני אומר לך, היום דיברתי עם,

מר יוסי חן: אי אפשר להגיש את הבקשות בינתיים, שאנשים יתקדמו עם הבקשות, להרוויח את הזמן הזה?

מר רון נחמן – יו"ר: את הבקשות אפשר לעשות.

מר יוסי חן: אם לא יהיו קריטריונים ולא נסגור את הסיפור ...

עו"ד שרון שטיין: לא משנה, שיגישו.

מר רון נחמן – יו"ר: שיגישו את הבקשות. אני מציע לא לעכב אף אחד בנושא של הבקשות. יגישו את מה שצריך, כמו שצריכים לעשות, ונגמור את זה בעוד שבועיים.

מר יחיאל טוהמי : בסדר. מה אנחנו עושים?

עו"ד שרון שטיין : אתה תוציא את הסעיפים,

מר יוסי חן : אבל אתה קובע שאתה מגיש, מה זה מוציא את הסעיפים? אז אתה לא פותר את הבעיה.

עו"ד שרון שטיין : לא, אתה תביא אותם לדיון נוסף בוועדה.

מר רון נחמן – יו"ר : כרגע, נכון לעכשיו.

מר יוסי חן : אבל צריך, כמו שאמרנו, לשבת עם אנשי המקצוע, להגיע להסכמה,

עו"ד שרון שטיין : אז אל תאשרו כלום.

מר יוסי חן : למה אתה אומר אל תאשרו כלום? אז לא יהיה כלום והעסק, אתה יודע, בסוף הניתוח יצליח והחולה ימות.

מר יחיאל טוהמי : רגע, בוא נבודד את זה כרגע מהסיפור הזה,

עו"ד שרון שטיין : הוא לא רוצה.

מר יחיאל טוהמי : הוא רוצה. נבודד.

עו"ד שרון שטיין : אז אני אומר, תוציא את הסעיפים של מלגות הסטודנטים, שזה סעיף 1-2, ואת סעיף 3 שזה הספורט, תוציא אותם החוצה, תאשרו את כל יתר

התבחינים, ואת הסעיפים האלה נביא לדיון בישיבה הבאה.

מר יחיאל טוהמי : בדיוק כמו שסיכמנו עכשיו.

מר רון נחמן – יו"ר : כן. ואפשר להגיש את הבקשות.

מר יוסי חן : אבל אין זמן. אתה בדצמבר כבר.

מר רון נחמן – יו"ר : מה לעשות?

גב' שירה דקל : לא הבנתי, אז לא להעלות לדיון לא את 1, לא את 2, לא את

3?

עו"ד שרון שטיין : לא 1 ו-2, 1.2.

מר יוסי חן : תגיד לי, איך אתה מעביר כסף בינואר לעמותות שקיימות

באמצע העונה? איך אתה מעביר להם עכשיו? אתה לא מעביר להם כסף – נגמר הסיפור. אין מה להעביר.

עו"ד שרון שטיין : אבל זה לא קשור לתמיכות.

מר יוסי חן : לא, אבל אם אתה לא סוגר את הסיפור הזה עכשיו, אז אין

לך בינואר להעביר.

מר רון נחמן – יו"ר : השנה הקלנדרית שלהם זה לא ינואר-דצמבר אלא על שתי

שנות תקציב. אתה צריך לעשות איזון, סינרגיה, בין כל אלה ביחד. אי אפשר. לכן אני אמרתי שאני שמעתי את הדברים האלה, ואני אומר לכם עוד הפעם, נשבע לכם שזה לא עניין אותי בכלל. הלוואי והייתי יכול להביא עכשיו כמה מיליונים של שקלים בשביל

שנעשה את הנושא של התמיכות. הלוואי. אבל, צריכים לגמור את זה. הסוף של כל דבר זה לקבל החלטה. ואני חושב שצמצמנו את העניין ויש שני סעיפים. היום זה 29 לחודש, אני חושב שבשבוע הבאה אפשר לגמור את שני הדברים האלה. אין לנו צורך לסחוב את זה עוד יותר. אם מקבלים באישור טלפוני את המסקנות של האנשים, ואני אמרתי לך שבנושא הספורט, שאני רוצה שתהיה שם, ולראות איך אנחנו מורידים את כל העלויות שיש ולראות איך עושים. כי אני לא מבין בזה.

מר יוסי חן : אני בעד. אם יש אפשרות לאישור טלפוני – אני בעד.

מר רון נחמן – יו"ר : ואז, אחרי שעושים את זה, אישור טלפוני או מייל וגמרנו את הסיפור.

עו"ד שרון שטיין : רק אם כל חברי המועצה מסכימים.

מר רון נחמן – יו"ר : אז כל חברי המועצה,

מר פבל פולב : הנוכחים עכשיו.

עו"ד שרון שטיין : לא, גם מי שלא נוכח.

מר רון נחמן – יו"ר : כולם יצביעו.

עו"ד שרון שטיין : אין לי בעיה שאם זה מקובל על כולם, שזו תהיה שיטת ההצבעה,

מר יוסי חן : אז אנחנו נצביע עכשיו שאנחנו מוכנים ונייתר את ההצבעה של הטלפון.

עו"ד שרון שטיין: אבל אלי לא פה ואריאל לא פה.

מר רון נחמן – יו"ר: לא, אתה לא יכול.

גב' שירה דקל: הצבעה טלפונית זה בתנאי שאתה באמת מסכים עם הקריטריונים.

עו"ד שרון שטיין: שניה, גם לא צריך הצבעה טלפונית.

מר יוסי חן: שירה, בסך הכול הקריטריונים, שכולם יוכלו להגיש בקשה כדי לקבל כסף. לא יודע כמה, כמה זה בדיון אחר,

גב' שירה דקל: ברור, יוסי, כשנגיע לגשר,

מר יחיאל טוהמי: יוסי, תאמין לי, במקום לדבר על זה הרבה, נקבל את ההחלטה כמו שרון אמר.

מר יוסי חן: בוא ננסה, אני מוכן לנסות.

מר רון נחמן – יו"ר: כשהיה הסיפור של אגרת השמירה באזור התעשייה, אני הצעתי שיוקם צוות שיישבו ויעשו את זה.

מר פבל פולב: אז אני ממליץ שיהיה צוות אחד מכל סיעה, סגרנו, החלטנו, זה 4 אנשים.

מר רון נחמן – יו"ר: אני אומר לך עוד פעם, אני סומך על מי שמבין בתחום הזה. ואני אומר, שרון,

מר פבל פולב : אז אני רוצה שיוסי יחליט לבד. לא צריך, לא יועץ משפטי לא טוהמי ולא אף אחד.

מר יוסי חן : לא, לא, לא, אני לא מחליט לבד, מה פתאום?

מר רון נחמן – יו"ר : עזוב, אתה רוצה לסבך אותו?

מר יוסי חן : אני לא רוצה להחליט. אני רוצה רק להציע, אני לא מחליט.

מר רון נחמן – יו"ר : אני מעלה להצבעה את ההצעה שאני הצעתי, שהקריטריונים, למעט הנושא של הסטודנטים, שצריך לעשות את ההתאמה שלהם, והספורט, לקראת הישיבה פה בדצמבר.

דבר שני – העמותות, כל אלה, יוכלו להגיש את הבקשות שלהם כדי לא לבזבז, שכל העמותות לא יצטרכו לחכות עד ינואר-פברואר, אלא ניתן להם את האפשרות לעשות את הדבר הזה.

אני הצעתי שבבדיקה של הספורט, אני מציע את יוסי שיישב שם, עם ג'והר, עם שרון, תראו את הדברים, קוקי כמובן שיודע את הדברים, ותגיעו לסיכום פה אחד. תביאו את זה, נודיע לאנשים,

גב' שירה דקל : אבל לא רק יוסי, גם מישהו מאצלנו. צריך עוד אנשים. מישהו מהסיעה שלנו.

מר רון נחמן – יו"ר : תגידי לי מי.

מר יחיאל טוהמי : אני, יוסי ושירה. נגמר הסיפור.

מר יוסי חן : את יכולה לבוא בבוקר, לשבת על זה?

גב' שירה דקל :

אני לא. אבל אם זה לא אני, זה יהיה אלי.

מר רון נחמן – יו"ר :

תגידי לי בבקשה את מי את מציעה.

מר יוסי חן :

אבי, אתה יכול להיות, הנה, אבי יהיה. היא לא יכולה

בבוקר.

מר יחיאל טוהמי :

אבי, אתה, אני ויוסי.

מר רון נחמן – יו"ר :

מי בעד? יריס יד. אושר.

עו"ד שרון שטיין :

אבל כל שאר הסעיפים אושרו.

מר רון נחמן – יו"ר :

כן. אמרתי את זה בהתחלה. כל הסעיפים, למעט הנושא של

התאמות של נושא הסטודנטים, התאמות של נושא הספורט והאפשרות בפרוצדורה

שמי שצריך לקבל תמיכה יוכל להגיש את זה, כדי לא לדחות את זה עד מחצית השנה

הבאה.

מר רון נחמן – יו"ר :

כפוף להצבעה טלפונית.

מר רון נחמן – יו"ר :

וזה הכול. ברור?

החלטה: הוחלט פה אחד, לאשר את תבחיני התמיכות לשנת 2013, למעט

ההתאמות של נושא הסטודנטים, ההתאמות של נושא הספורט והאפשרות להגשת

קבלת תמיכה – ואשר בנושאים אלה יידון צוות בהשתתפות: מר יחיאל טוהמי, מר

יוסי חן, מר אבי סמו – אשר יביא המלצותיו למועצה.

מר רון נחמן – יו"ר : הסעיף הבא.

2. אישור צו ארנונה לשנת 2013.

מר ג'והר חלבי : אישור צו הארנונה. רבותי, בדומה לכל שנה, אנחנו מאשרים את צו הארנונה. אין לנו פה אישור חריג. בסך הכול ההגדלה היא הגדלה אוטומאטית כתוצאה מהמדד, בהתאם לחוק ההסדרים בכפוף להנחיות משרד הפנים. יש לכם בדף האחרון את החישוב איך הגיעו לתוספת של 2.3% מסך הכול תעריף הארנונה שהיה בשנת 2012. אין לנו משהו מיוחד. השינויים – התעריף שהיה ב-2012 בתוספת המדד. יתר השינויים – התאריך 2012 הפך ל-2013, שום דבר מעבר לזה לא שינינו, לא הוספנו, לא סיווגים חדשים, לא שינינו הגדרות, לא שום דבר.

עו"ד שרון שטיין : אסור לנו גם.

מר יעקב עמנואל : היא תקפה כל הרשויות בארץ?

עו"ד שרון שטיין : ההעלאה כן.

מר יחיאל טוהמי : אני אמרתי לך,

מר רון נחמן – יו"ר : בסדר, זכותך להצביע. אני רק אומר לכם, חברים, תקשיבו טוב, אני רוצה להסביר לכם איפה אנחנו נמצאים מבחינת הארנונה של הגביה. ג'והר יסביר לכם מה הדרישה המינימאלית של משרד הפנים, כולל מאריאל, כמה אנחנו משלמים ומה קורה לנו כתוצאה שלא העלינו.

מר יחיאל טוהמי : מה המינימאלי היום בארץ, בכל הארץ, המינימום?

מר רון נחמן – יו"ר : הוא ייתן לך את זה.

מר יעקב עמנואל: זו היתה השאלה והוא אמר לי שזה אותו דבר.

מר ג'והר חלבי: דומה לתעריף של אריאל. אולי אריאל בתוספת של חצי שקל

פלוס מינוס, זה כתוצאה מתוכנית ההבראה שהיתה בשנת 5-2004,

מר יחיאל טוהמי: 7% באותה שנה.

מר ג'והר חלבי: 7%. בכמה זה מתבטא? בחצי שקל מסך הכול התעריף.

מר יחיאל טוהמי: מה המינימום בכל הארץ?

מר ג'והר חלבי: המינימום זה 33.55, אנחנו ב-34.5.

מר רון נחמן – יו"ר: ומה רוצה משרד הפנים מאיתנו?

מר ג'והר חלבי: משרד הפנים, כתוצאה מזה שעיריית אריאל נמצאת באשכול

6, אנחנו מחויבים בתעריף ארנונה, מחויבים, לצורך חישוב נוסחת המענק במשרד הפנים, מחויבים לפי 46.75 א"ג למטר רבוע,

מר רון נחמן – יו"ר: במקום?

מר ג'והר חלבי: במקום 34.5-35. יש פה הפרש של 11-12 שקלים, שמה

שקורה, משרד הפנים מתייחס אלינו כאילו שאנחנו גובים את זה מהתושבים. זה שהתעריף שלנו נמוך, זה לא מעניין אותם. לאף אחד לא מזיז, אף אחד לא מוכן להתווכח איתך. באופן מידי לוקחים את החיוב הבסיסי שיש לנו לפי התעריף שיש לנו בצו, מוסיפים את ההפרש, לפי זה גוזרים לנו את סך הכול המענק. כנ"ל בקשר לנושא של תעשייה ומסחר.

בתעשייה ומסחר אנחנו מחייבים ב-54 שקל, בסך הכול על בסיס אשכול 6 אנחנו צריכים להיות ב-68-69 שקלים למטר רבוע. בנושא של משרדים ומסחר, יש הפרש כמעט של 18-19 שקלים בין מה שהם מחייבים אותנו למה שאנחנו מחייבים בפועל. לכן אנחנו פה, אין לנו שום,

מר רון נחמן – יו"ר : תגיד מה המשמעות התקציבית שיש לך בין החישוב של משרד הפנים, שעושה על פי הקריטריונים,

עו"ד שרון שטיין : כמה זה במענק.

מר רון נחמן – יו"ר : במענק, לגבי כל הארץ.

מר יחיאל טוהמי : אשכול 6 זה לא אמיתי. אנחנו פה פחות מ-5 אפילו. אנחנו פשוט, בגלל שהגיעו לפה תושבים מחבר העמים, מנקים רחובות ומעלים את ה -

עו"ד שרון שטיין : לא, זה הולך לפי רמות שכר.

מר יחיאל טוהמי : זה לא לפי רמות שכר בכלל. לפי סוציו-אקונומי.

עו"ד שרון שטיין : תסתכל את הנתונים ב-למ"ס.

מר יעקב עמנואל : כן. אבל השאלה היא מי מוריד לך את הרמה הסוציו-אקונומית. השאלה אם אתה יכול לעשות את זה. אני בעד שנגיע לאשכול של 4, אז לא נשלם,

מר רון נחמן – יו"ר : אני רוצה 2.

מר יעקב עמנואל : 2. אבל זאת הבעיה, שמישהו קבע לך את זה קטגורית.

מר ג'והר חלבי : אבל, טוהמי, כדי להגיע לאשכול 2, אתה תהיה ברמת תקציב נמוכה פי כמה וכמה ממה שיש לך.

מר יחיאל טוהמי : למה אתה אומר 2? תגיד 4, 5, למה את האומר 2?

מר ג'והר חלבי : לא, מישהו אמר 2.

מר רון נחמן – יו"ר : 5.

מר ג'והר חלבי : 5. ככל שאתה פחות רמת הישוב תהיה יותר נמוכה. אני דווקא לא מתעודד בקטע הזה. יש לנו בעיה לגבות, אתם לא רוצים להגדיל.

מר יחיאל טוהמי : אני אגיד לך משהו, שנה שהיתה שנת הבראה, גבו פה 7% בשנה. אמרו, תוכנית הבראה, אין ברירה, צריך לעשות, אחרת נתמוטט.

מר ג'והר חלבי : אבל, טוהמי,

מר יחיאל טוהמי : אז תסלח לי, אולי פעם אחת, שנה אחת תפנה למשרד הפנים תגיד – גבינו שנה אחת,

עו"ד שרון שטיין : אז אתה מגדיל את הגירעון בתקציב.

מר יחיאל טוהמי : שניה רגע. תפנה למשרד הפנים, תגיד – בשנת, מתי זה היה, גבינו 7%, אני מבקש פה, לעשות פה איזה שהוא תיקון ולא להעלות את הארנונה השנה. למה חייבים?

מר רון נחמן – יו"ר : סיימת?

מר יחיאל טוהמי : כן.

מר רון נחמן – יו"ר : אני הולך פשוט לעדכן אותך. אתמול קיימתי שיחה עם משרד ראש הממשלה, עם המנכ"ל, ואני ביקשתי שתקציב אריאל, שהוא מגיע לגג של 90 מיליון שקל, הוא לא יכול לגדול בגלל שכל הכנסה שאנחנו לוקחים מאזור התעשייה, מורידים לנו במקביל את המענק. אמרתי להם – תנו לנו grace ל-5 שנים, עד שהבנייה פה, ש-800 יחידות דיור יתאכלסו,

מר יחיאל טוהמי : ואז תהיה ארנונה.

מר רון נחמן – יו"ר : תן לנו את המקפצה הזאת. משרד הפנים כתב למשרד ראש הממשלה שאי אפשר לעשות את זה.

מר יחיאל טוהמי : רון, לפני 5 שנים אמרת – 80 מיליון שקל הולכים להעלות.

עו"ד שרון שטיין : כי עלית אשכול.

מר פבל פולב : מה הנימוק שאי אפשר?

עו"ד שרון שטיין : אנשי המקצוע.

מר רון נחמן – יו"ר : מי שקובע את הנוסחאות זה לא טוהמי ולא אני ואף אחד מאיתנו. מי שקובע את הנוסחאות זה משרד האוצר, אגף התקציבים ומשרד הפנים. הם מקבלים הנחיות מהאוצר מה אתה יכול לעשות, ויש קריטריונים אחידים לכל הארץ, כדי להביא לאיזה שהוא מכנה משותף מהצפון ועד הדרום.

מה קורה? בצפון יש חוק גליל ונגב ובדרום, ואצלנו יש קדחת. לכן לנו היה הנחה של 7% מס הכנסה, יש את זה בצפון, בדרום, לנו לא. אותו דבר זה משפיע על משרד

החינוך. אותו דבר זה משפיע על משרד התרבות. אותו דבר זה משפיע עדיין, זה עוד לא משפיע, זה ישפיע, על משרד התעשייה ומשרד השיכון. אלה דברים שזה לא בידיים שלנו.

עכשיו, אני אמרתי שלהם את מה שאתה אמרת – חבריה, אתם תיקחו את המצב של אריאל לא לפי שאתם עשיתם את המדדים האלה, תיקחו בבקשה את הנושא שנקרא הכנסה לכל תושב בעיר. מה זה הכנסה? זה גם הזקנים והצעירים וכל אלה, פר קפיטה, לאחד. ותשוו ישוב עם ההכנסות שיש לו, מאיפה הוא יכול לקבל? עם הביטוח הלאומי וכל הדברים האחרים, תשוו את זה למקומות אחרים. אני רוצה לעשות את ההשוואה בינינו לבין שדרות, בינינו לבין אופקים, בינינו לבין כרמיאל. ואז הם אומרים – לא, אי אפשר. היועץ המשפטי בא לשם והיועצים המשפטיים לא נותנים לך שום דבר לעשות, זה לא מידתי כי זה לא לפי הקריטריונים. ולכן, אי אפשר לעשות את זה.

אז אתמול שעה בטלפון היתה לי שיחה, שכמעט הוצאתי את הגרון, והיום עם משרד ראש הממשלה, איתו דיברתי, ואני הולך לטפל בעניין הזה. אני רוצה להביא את אריאל לקדנציה הבאה, אני רוצה להביא אותה שתוספת התקציב תהיה 98 מיליון שקל. מי שלא טורח בערב שבת לא אוכל בשבת.

אני רוצה להסביר לכם מה הבעיה של אריאל. הבעיה של אריאל, זה שגיוהר הסביר את צד ההוצאה ואין לנו אפשרות להגדיל את צד ההכנסה. אם אנחנו מקבלים פטור ל-5 שנים מהכנסות באזור התעשייה, שזה 4-5 מיליון שקל, ולא מורידים לנו את המענק של האיזון, אנחנו מסודרים. אנחנו יכולים לעבוד, הכול יהיה בסדר. אם לא יתנו את זה, בשביל זה הלכתי לראש הממשלה. איך אמר שם מנכ"ל הפנים? אתם תגידו מה אתם יכולים. מה אתם לא יכולים – תביאו אלי, אני אחליט. אם אני לא יכול להחליט, אני הולך לראש הממשלה.

דרך אגב, אני רוצה להגיד לך, אחרי 3 שנים שישראל כץ הבטיח לנו את כביש 100, אז אני רוצה לבשר לכם שמשרד האוצר הכניס אותנו לתוך הכבישים ללא אבא והיום, מתל-אביב ועד רחלים זה כביש של מע"צ.

מר יחיאל טוהמי : זו בשורה.

מר רון נחמן – יו"ר: המלחמה הזאת שעשיתי – נגמר. אז זה גם כן טוב מאד.

מר יחיאל טוהמי: אנחנו עזרנו לך קצת, לא?

מר יוסי חן: אפשר לשאול את יובל, אתה יכול להרים לו טלפון לראות.

אבל, רון, אפשר משהו בנושא הזה של צו המיסים?

מר רון נחמן – יו"ר: כן, בבקשה.

מר יוסי חן: פונים אלי תושבים מהסביבה, מהישוב פה, אומרים – תגיד,

מה אנחנו שונים מהישובים מסביבנו? אולי תעזור לי לענות להם.

מר רון נחמן – יו"ר: מה למשל?

מר יוסי חן: למשל, מיסי עירייה, לגבי הארנונה לאדמת בניין, על בנה

ביתך אני מדבר. בישובים מסביב יש פטור. פה באריאל מחייבים. עכשיו, אני לא יודע
אם אתה ראית,

מר רון נחמן – יו"ר: איפה יש פטור?

מר יוסי חן: בישובים מסביב אין ארנונה. על אדמת בניין לבנה ביתך אין.

מר רון נחמן – יו"ר: הוא לא גובה כנראה. יש לו חוק.

מר יוסי חן: הוא לא גובה.

עו"ד שרון שטיין: דרך אגב, המועצה האזורית שומרון ... הם לא גובים

ארנונה.

מר רון נחמן – יו"ר : זה חוק. זה פסק דין של בג"צ.

מר יוסי חן : והוא עשיר מאד. ראיתי את החוק של ציון פיניאן, חבר ועדת הכספים, לגבי פטור מארנונה למבני ציבור. אם עקבתם אחרי זה, כי זה פה בדיוק אותו דבר, לבדוק מה אומר החוק. אני אומר שתבדקו את זה ותראו. עכשיו, פטור ממיסי עירייה, אתם נותנים למבנה עד 1.70 מטר. כל המחסנים בארץ הם 1.80 מטר, המחסנים של "כתר" וכל זה, למה 1.70 מטר? החוק במדינת ישראל, שרון אוהב שאני אומר מדינת ישראל, זה 1.80 מטר. למה באריאל 1.70 מטר? למה הגובה 1.70 מטר? אם לא נתקן את הדברים האלה,

מר רון נחמן – יו"ר : אני מסכים איתך. שרון, מה זה אומר? מי קובע 1.50-1.60 מטר? למשל, רובי מבאר-שבע הוא כזה קטן, הוא עומד שם על יד הרמטכ"ל, הוא מסתכל עליו ככה. אז זה קטן וההוא גבוה. תגייד לי, מי קובע אם זה 1.70 מטר פה,

עו"ד שרון שטיין : זה נגזרות שבאות מכל מיני דינים של תכנון ובנייה.

מר יעקב עמנואל : החוק הירדני? 1.80 מטר זה בכל הארץ, 2.20 מטר זה תקרה.

מר ג'והר חלבי : יכול להיות בגלל שזה 1.80 מטר הם קבעו 1.70 מטר. אבל נבדוק את זה.

מר יוסי חן : בדיוק, נכון, נכון. אתה צודק, ג'והר, כדי לא לפתור, אתה צודק.

מר רון נחמן – יו"ר : ג'והר, אני 1.72 מטר, זאת אומרת, אני צריך להתכופף, אתה מבין? תראה במה אנחנו מתעסקים. צריך לעשות את זה 1.80 מטר כמו כל מדינת ישראל. אתם מסכימים למה שאני אמרתי?

מר ג'והר חלבי : נבדוק את זה ואני אעדכן.

מר רון נחמן – יו"ר : מה עוד?

מר יעקב עמנואל : התשובה לשאלה שהעלה הסגן, לגבי גובה הארנונה, בין 7% לזה,

מר ג'והר חלבי : אז אני אחזור לאותו הסבר. בסך הכול היום אנחנו בגירעון תקציבי כתוצאה מקיטון המענק, בגלל שאנחנו גובים פחות ממה שמחייב אותנו משרד הפנים. בסך הכול, אם אנחנו נוריד את ה-7, קודם כל צריך אישור משרד הפנים.

מר יחיאל טוהמי : לא את ה-7 אנחנו מורידים, באמת.

מר ג'והר חלבי : אם נחזור למינימום, לתעריף המינימום, אם תחזור לתעריף המינימום,

עו"ד שרון שטיין : העירייה צריכה לספוג את זה.

מר ג'והר חלבי : אתה סופג את ההפרש.

מר רון נחמן – יו"ר : הפער גדל.

מר יחיאל טוהמי : בכמה כסף?

גב' שירה זקל : כמה כסף זה.

מר ג'והר חלבי : אנחנו עכשיו מחייבים בארנונה לפי התעריף החדש ב-34.26.

נגיד שהמינימום הוא 33, הפרש של 1.26 שקל. 1.26 שקל כפול 580,000 מטר שיש לנו באריאל, אנחנו סופגים את ההפרש.

מר יחיאל טוהמי: כמה זה כסף?

גב' שירה דקל: כמה זה?

מר ג'והר חלבי: למה אתם לא לוקחים את המצטבר?

גב' שירה דקל: 700,000?

מר אבי סמו: 500,000 כפול 1.5 שקל,

גב' שירה דקל: 580 כפול 1.26 שקל. 800,000?

עו"ד שרון שטיין: 900.

מר ג'והר חלבי: כתוצאה מהחיוב שאנחנו מחייבים פחות, בלי לרדת ל-7%, אנחנו מפסידים במענק כמעט 6 מיליון שקל.

גב' שירה דקל: ה-900,000 האלה זה בזבוז, וה-900,000 האלה צריכים לעבור להיות עלינו התושבים?

מר ג'והר חלבי: למה על התושבים? זה הנחיה של משרד הפנים. למה את רואה את זה ככה?

מר יחיאל טוהמי: את נכנסת פה עכשיו לפינות.

גב' שירה דקל: אני לא נכנסת לפינה.

מר יחיאל טוהמי: מה זה בזבוז? עזבי, תתייחסי כרגע לזה.

גב' שירה דקל: אני אתייחס לזה. אני אתייחס לזה, טוהמי.

מר יחיאל טוהמי: אז תכתבי את זה על איזה דף מה הבזבוז.

גב' שירה דקל: יש כסף. כנראה שלגוונים יש כסף, נכון?

מר יחיאל טוהמי: עוד פעם גוונים?

גב' שירה דקל: כן, עוד פעם. נכון, עוד פעם. יש כסף.

מר יחיאל טוהמי: בואי נתייחס אבל לזה.

גב' שירה דקל: הנה, אני מתייחסת לעניין. כנראה ש-למה שצריך ורוצים יש

כסף, וכנראה ש-למה שלא צריך ולא רוצים ולא חשוב אין כסף, אז אני אגיד לך, אני מבינה, זה עדכון אוטומאטי, אבל עדיין אני לא אתמוך בו, לא אתמוך בו. כי אני אגיד, רגע,

מר יחיאל טוהמי: שירה, תקשיבי,

גב' שירה דקל: לא, טוהמי, תן לי להגיד עד הסוף.

מר רון נחמן – יו"ר: במה לא תתמכי, בצו הארנונה?

גב' שירה דקל: נכון.

מר רון נחמן – יו"ר : אל תתמכי.

גב' שירה דקל : נכון. מותר לי. ואני אגיד כזה דבר, יש אפשרות,

מר רון נחמן – יו"ר : יהיה לכם אותו דבר כמו שהיה שנה שעברה.

גב' שירה דקל : יש אפשרות להביא בקשה להפחתה אל מול משרד הפנים, יש

אפשרות כזאת, נכון יש אפשרות כזאת?

מר רון נחמן – יו"ר : ש-מה?

גב' שירה דקל : לבקש הפחתה.

מר רון נחמן – יו"ר : תבקשי את, אני לא פונה.

מר ג'והר חלבי : ואי אפשר גם לבקש הגדלה.

גב' שירה דקל : יפה, אז יש אפשרות.

מר רון נחמן – יו"ר : את תבקשי את זה.

גב' שירה דקל : אז בוא נשים את זה קודם כל על השולחן שיש אפשרות

כזאת, ואז אני אגיד שביום שסדר העדיפויות פה יהיה נורמאלי, ידברו איתי על זה

שאיין כסף ואיין כסף. אם לא היה כסף היו מתנהלים כמו שצריך ולא מכניסים,

מר רון נחמן – יו"ר : אני מבקש ממך, גב' דקל, תשמרי על הפה שלך, ואל תטילי,

גב' שירה דקל: רון, אני אגיד מה שאני רוצה.

מר רון נחמן – יו"ר: תשמרי על הפה שלך.

גב' שירה דקל: אני אגיד מה שאני רוצה להגיד. אני מדברת יפה ואני אגיד מה שאני רוצה להגיד.

מר רון נחמן – יו"ר: אני אומר לך, תשמרי על הפה שלך.

גב' שירה דקל: אני אשמור על מה שצריך לשמור ומה שאני חושבת אני אגיד.

מר רון נחמן – יו"ר: תשמרי על הפה שלך ותפסיקי לפגוע בכל מיני אנשים שאין לך מושג, בחיים שלך,

גב' שירה דקל: לא פוגעת באף אחד. סדר העדיפויות פה עקום.

מר פבל פולב: על מי היא דיברה?

מר רון נחמן – יו"ר: שירה, את תלמדי דרך ארץ,

גב' שירה דקל: ויש לי דרך ארץ.

מר רון נחמן – יו"ר: את תלמדי דרך ארץ.

גב' שירה דקל: יש לי דרך ארץ ואתה לא תחנך אותי.

מר רון נחמן – יו"ר: אני אחנך אותך.

גב' שירה דקל : אתה לא תחנך אותי. אתה לא. אתה טועה.

מר רון נחמן – יו"ר : חצופה.

גב' שירה דקל : אתה לא תחנך אותי.

מר רון נחמן – יו"ר : אני יכול להיות האבא שלך, תשתקי.

גב' שירה דקל : אל תעבור את הגבול, רון. אבא שלי חנך אותי.

מר רון נחמן – יו"ר : חצופה. חצופה. חצופה.

גב' שירה דקל : אתה בטח לא תחנך אותי.

מר רון נחמן – יו"ר : ואני אומר לך את זה, חצופה.

גב' שירה דקל : רון, חצופה זה הדבר האחרון שאתה יכול להגיד עלי. מותר

לי לחשוב אחרת.

מר רון נחמן – יו"ר : את רוצה לגמור לדבר, עוד 5 דקות לדבר? כמה שאת רוצה.

מר פבל פולב : קודם כל זה מה שמגיע לה.

מר רון נחמן – יו"ר : פבל, אתה,

מר פבל פולב : מה אני? אני לא אתן לך להמשיך את העניין הזה. לא. לא

צריך לסגור ישיבות ולא צריך לעצבן אף אחד. תן לה לסיים את השיחה ואתה תענה

לה.

מר רון נחמן – יו"ר : אתה אל תלמד אותי מה אני צריך לעשות.

מר פבל פולב : אני אלמד.

מר רון נחמן – יו"ר : אתה רוצה ללמד אותי?

מר פבל פולב : כן.

מר רון נחמן – יו"ר : אתה יודע מה אני אעשה.

מר פבל פולב : מה, תסגור ישיבה?

מר רון נחמן – יו"ר : כן. כן, אני אומר לך את זה. אתה לא תגיד לי מה לעשות.
עכשיו אני אמרתי לגברת שירה דקל,

מר פבל פולב : מה אמרת?

מר רון נחמן – יו"ר : שתסתום את הפה שלה בדרך שהיא מדברת.

מר מקס צ'רנוגלז : אבל איזו דרך אתה מלמד אותה? לא בדרך הזאת אתה מלמד
אותה לדבר נכון.

מר רון נחמן – יו"ר : אתה, מה?

מר מקס צ'רנוגלז : כן, אני מה? אני כן.

מר רון נחמן – יו"ר: זה אמרו בשמועות.

מר מקס צ'רנוגלז: תפזרו שמועות.

מר רון נחמן – יו"ר: אני אומר לך, לא תצליחי להרגיז אותי. תלמדי, את לא מנומסת.

גב' שירה דקל: אני מאד מנומסת, רון. זה לא מוצא חן בעיניך שאומרים לך מה שאתה לא אוהב לשמוע.

מר רון נחמן – יו"ר: את נכנסת לדברים שלי, את לא מנומסת. את רוצה להצביע? תקבלי את הרשות. את לא רוצה – לא צריך. אבל את לא תנהלי איתי דיון. אני לא, איך אומרים, בעל ברית שלך עם דיונים כאלה. את רוצה, תגידי מה שאת רוצה לפרוטוקול וזה הכול.

גב' שירה דקל: אמרתי.

מר רון נחמן – יו"ר: כן תצביעי, לא תצביעי,

גב' שירה דקל: אל תחנך אותי.

מר רון נחמן – יו"ר: אל תפריעי לי עכשיו. אני אמרתי לך שאת לא מחונכת. ואני אומר את הדברים האלה, שפשוט מאד את צריכה פעם אחת לתפוס את עצמך מול הראי ולשאול – מה אני עושה פה? עם כל הכבוד,

גב' שירה דקל: אני חושבת שאתה צריך לשאול את עצמך מה אתה עושה פה, רון. מה אתה עושה פה, מי שיושב מולנו ואומר לנו, בלי לחשוב פעמיים – לא מעניין אותי הכדורגל, לא מעניין אותי הספורט, לא קראתי את הדו"חות.

מר רון נחמן – יו"ר : חצופה, חצופה.

גב' שירה דקל : לא קראתי אותם.

מר רון נחמן – יו"ר : חצופה, מאז שהיית במתנ"ס, חצופה.

גב' שירה דקל : אתה יכול לחשוב שאני חצופה, אני חושבת שראש עיר

שאומר לא אכפת לי מהדו"חות של העיר שלי, הוא צריך לשאול את עצמו מה הוא עושה פה, לא אני.

מר רון נחמן – יו"ר : את חצופה.

גב' שירה דקל : אני יודעת טוב מאד מה אני עושה פה.

מר רון נחמן – יו"ר : את לא יכולה להפריע לי.

גב' שירה דקל : אני אגיד לך יותר מזה, אני מתנדבת, מה שאתה לא עושה.

מר רון נחמן – יו"ר : אני קורא לך פעם ראשונה.

גב' שירה דקל : אין בעיה.

מר רון נחמן – יו"ר : אומר לך את הדברים האלה – מספיק. את לא תתווכחי

איתי. ואני אומר לך עוד הפעם, את לא תשימי פה כל מיני משפטים של 900,000 שקל. את אובססיבית בקשר,

גב' שירה דקל : ממש לא.

מר פבל פולב : יש לה זכות.

מר רון נחמן – יו"ר : אני אומר לך, פעם שניה אני קורא לך ואקרא לך לצאת החוצה. ואני אומר לך את זה. יש לך את האובססיה, את יכולה לחייך, הכול בסדר, רק אני אומר לך דבר אחד – מי ששונא ומי שמתבטא ומי שפועל משנאה, יחזור לו הכול. תזכרי מה שרון אומר לך. כל העמדה שלך לגבי גוונים, אני לא שמעתי אותך בכלל שהיית אחראית על תחום הנוער של המתנ"ס. את זוכרת מה שאני אמרתי לך עם הגברת שירי ספנוב, את זוכרת? שתיכן פה תעופו החוצה. את זוכרת את זה?

גב' שירה דקל : איך זה קשור לנושא?

מר רון נחמן – יו"ר : זה הפה שלך הגדול ותלמדי את הדבר הזה. בזה אני גמרתי את העניין. גמרתי את זה.

גב' שירה דקל : זה רוח המפקד בעיר הזאת. העיר הזאת נראית ככה.

מר רון נחמן – יו"ר : לכי לכפר-סבא, תגורי בכפר-סבא. חוסר תרבות.

מר יחיאל טוהמי : את יודעת, עוד פעם, תגידי כל מה שאת רוצה, יש פרוטוקול, את יכולה להגיד הכול. באמת אני אומר, אני חושב שאת פה פספסת על הדבר שאני אמרתי. אני נתתי טיעון סביר ואת הלכת כרגע לנושא הפוליטי. את מפספסת את הטיעון שלי. אני טוען שהיתה שנה שלקחו 7%. אני טוען טענה שהיא, באמת, צודקת. גבו 7% מהתושבים, כי אמרו, בגלל תוכנית ההבראה, ובאמת הכניסו את האנשים. אני לא רוצה להגיד על עצמי, אני לא צריך להגיד לך כמה ברחוב השקד משלמים ארנונה, אתה לא תבין, 2,000 שקל אנשים משלמים בחודשיים.

עו"ד שרון שטיין : איזה שטח בנוי יש להם?

מר יחיאל טוהמי : עזוב, 300 מטר, 200 מטר, מה קרה? מה זה, סביון פה?

מר רון נחמן – יו"ר : טוהמי, מה אתה רוצה? תגיד לי, מה אתה רוצה?

עו"ד שרון שטיין : מצד אחד, כולם רצו למועצת תכנון עליונה – תנו לנו עוד שטחים ועוד שטחים ועוד שטחים – ברור שיש בזה ארנונה.

מר יחיאל טוהמי : או קיי, זה בסדר. הטענה זה לא עלי כרגע הטענה היא פה, שאם אתה לוקח 7% בשנת תוכנית הבראה, ואתה בא אלי ואומר לי, אתה אונס אותי, סליחה רון שאני אומר לך, אתה אונס אותי, ואתה אומר לי – תשמע, אני חייב, זה יתמוטט, אני חייב. כמו שאתה אומר את זה כרגע. ואני אומר לך, רון, תשמע, 7% זה הרבה. אתה אומר לי – לא. אבל יש לך שנה לתקן.

מר רון נחמן – יו"ר : אבל כמה אתה רוצה לחזור על הדברים האלה?

מר יחיאל טוהמי : לא, תכתוב מכתב למשרד הפנים,

מר רון נחמן – יו"ר : אני לא רוצה לכתוב מכתב, אתה תכתוב, אני לא אכתוב. תפסיק את השטויות האלה.

מר יחיאל טוהמי : תכתבו מכתב למשרד הפנים, שבשנת 2007 גביתם 7%,

מר רון נחמן – יו"ר : תכתוב לו, אתה סגן ראש העיר, תכתוב.

מר יחיאל טוהמי : ואני מבקש כרגע לצמצם, באמת.

מר ג'והר חלבי : אני מזכיר לך, טוהמי, כל שנה אנחנו חוזרים על הנקודה

הזאת של התוספת האוטומאטית. ואתה, אתה מתעקש שאני אוציא מכתב לשר הפנים.
ויש לך כבר,

מר יוסי חן: ולא יוצא מזה כלום, מהמכתב.

מר יחיאל טוהמי: לא, עזוב את המכתב, אני לא יודע אם הוצאת בכלל.

מר רון נחמן – יו"ר: אבל סגן ראש העיר יכתוב.

מר יחיאל טוהמי: הוצאת?

מר ג'והר חלבי: מה?

מר יחיאל טוהמי: הוצאת מכתבים? כמה מכתבים הוצאת?

מר ג'והר חלבי: כל שנה שביקשת אני הוצאתי את המכתב.

מר יוסי חן: כשאתה נמצא תחת מענקי איזון, הם לא יתנו לך. אבל

יחיאל, יש לי הצעה אחרת, בוא תן לי רק לסיים את הזה ואחר כך תחליטו מה שאתם מבינים.

יש פה למשל, מחייבים מיסי עירייה על ממ"דים. למה צריך לשלם מיסי עירייה ב- ממ"דים? אני לא מבין. יש עוד כמה סעיפים שאני לא אקריא אותם, כי אנחנו גלחנו, 2.1.3, מרפסת למשל פתוחה ויש לה גג, מישהו גר שם? מישהו ישן שם? למה לשלם 50% מיסי עירייה במרפסת שהיא פתוח? תסבירו לי, אני לא יודע.

מר רון נחמן – יו"ר: אני לא מכיר את זה.

מר יוסי חן: הנה, זה צו המיסים.

עו"ד שרון שטיין: אבל זה הנחיות הארנונה.

מר ג'והר חלבי: רבותי, תקראו את חוק הארנונה, אלה הנחיות הארנונה. זה לא רק נמצא באריאל, זה מה שקורה בכל הארץ.

מר יוסי חן: אבל למה בבניין מסביב לא לוקחים?

מר רון נחמן – יו"ר: זה בג"צ. זה היה, אני התנגדתי. מעלה אדומים וגבעת זאב הלכו לבג"צ, הקבלנים לא רצו לשלם את זה. ואני עמדתי יחד איתם גם בבג"צ. ואז, מי שהיתה פעם היועצת המשפטית של משרד השיכון, היא ייצגה את מעלה אדומים ואת גבעת זאב, ובג"צ פסק שזה חוק שמחייב בתשלום באיו"ש.

עו"ד שרון שטיין: הלוואי שהיו מבטלים את זה,

מר רון נחמן – יו"ר: הלוואי שהיו מבטלים.

מר יוסי חן: בדקתי את זה לגבי בנה ביתך, בנה ביתך זה החלטה שלנו. אנחנו יכולים פה להחליט שמ-בנה ביתך אנחנו לא גובים. גם ככה, כמה יש כבר בנה ביתך?

מר רון נחמן – יו"ר: כמה יש לנו בנה ביתך בכלל?

מר יוסי חן: אין הרבה, אין כמעט כלום.

מר רון נחמן – יו"ר: זה על 6 מגרשים מה שיש שם.

מר יוסי חן: אבל בנה ביתך זה החלטה שלנו. ולגבי בתים ריקים – בית

ריק, למה הוא צריך לשלם?

מר ג'והר חלבי : מוגדר בחוק.

עו"ד שרון שטיין : יש פטור לנכסים.

מר ג'והר חלבי : עד חצי שנה יש לו פטור.

מר פבל פולב : ואם הוא שנתיים לא גר, מה עושים?

עו"ד שרון שטיין : מה לעשות? שימכור אותו.

מר יוסי חן : מה זה שימכור אותו? אבל אתה יודע, כשמורידים את

הריצוף ומורידים את החלונות, אז יש לו פטור. בבני ברק למשל, בעסקים אני אומר לך, יש לי נכס שם, אני מוריד לו את הריצוף ואת הזה והוא לא,

עו"ד שרון שטיין : יש תקנות של פטורים מארנונה.

מר פבל פולב : מי קובע אותן?

עו"ד שרון שטיין : זה תקנות מכוח חוק ההסדרים.

מר פבל פולב : אם הכול קבוע בשבילנו, למה אנחנו מצביעים על זה?

עו"ד שרון שטיין : כי אתה קובע את השימושים ואת הסיווגים. וחוף מזה, אתה

רואה שאתה לוקח תעריף גם שהוא נמצא בין לבין.

מר יוסי חן : אז את ה-1.7 גובה, מאיפה הבאת אותו? אם זה במדינת

ישראל 1.8, למה פה 1.7?

מר פבל פולב : זה, אני מבין, משנים צ'יק-צ'אק, אני מבין שזו לא בעיה, נכון?

מר יוסי חן : אבל פה גם, פבל, לדעתי ההצעה צריכה להיות גם פה, שנשב גם לפני שמצביעים. כי אם לא, חבל. נקבל החלטה סעיף סעיף ונבדוק את עצמנו גם.

מר פבל פולב : יש לך יו"ר, שיחליט.

מר רון נחמן – יו"ר : כל שנה אנחנו נכנסים לתוך הדבר הזה. ואני אומר לכם דבר פשוט, לי אין בעיה. תצביעו כולם לא לקבל את צו הארנונה – לא צריך. אנחנו רק נודיע למשרד הפנים שמועצת העיר לא אישרה את צו הארנונה. מה הם יעשו? זה השיקול,

מר פבל פולב : הם יבואו לפה, יישבו ויילכו חזרה ולא יעשו שום דבר.

מר רון נחמן – יו"ר : אתה זוכר את אבנר כהן שישב פה?

מר פבל פולב : איפה הוא, נעלם? חטפו אותו? איפה הוא?

מר רון נחמן – יו"ר : נעלם. עכשיו הוא בבחירות אחראי.

אני אומר לכם, אני מציע לאשר את צו הארנונה כפי שזה. אני לא מציע לאף אחד מאיתנו להתעמת עם השלטון המרכזי בדברים האלה. לנו אין כוח.

מר פבל פולב : ההצעה של יוסי לא מתקבלת?

מר רון נחמן – יו"ר : ש-מה?

מר פבל פולב : שאנחנו נעשה ...

מר רון נחמן – יו"ר : אנחנו עוד 8 חודשים גומרים את הקריירה שלנו. למה לכם לעשות? אני אומר לכם, למה ללכת ולעשות כל מיני דברים כאלה? נגמור את הסיפור הזה.

מר פבל פולב : 8 חודשים זה גם זמן.

מר יוסי חן : המון זמן.

מר רון נחמן – יו"ר : מה זה?

מר יוסי חן : אני אומר, זה דברים שצריך לשבת עליהם עכשיו, לראות,

מר רון נחמן – יו"ר : אני אעלה להצבעה. מי שיצביע נגד – יצביע נגד, וזה לא יתקבל. מה שיקרה, זה יילך למשרד הפנים ונקבל את התשובות שלהם.

מר פבל פולב : אנחנו נראה את אבנר כהן עוד פעם.

מר רון נחמן – יו"ר : לא, לא תראה אותו. הוא פשוט יושב על הברז וסוגר לך את הברז. הוא לא יישב איתך.

מר פבל פולב : את זה הוא יודע לסגור. אבל לטפל בבעיות שלנו, שהוא היה פה, איפה הוא?

מר רון נחמן – יו"ר : יש לו הוראות של היועץ המשפטי לממשלה, ורשות שלא מאשרת את צו הארנונה זה דבר שהוא בניגוד לחוק שלהם.

מר פבל פולב : משהו פה מטומטם. אני עברתי שאני מצביע נגד ואני חייב להצביע. אז קח את זה ממני.

מר רון נחמן – יו"ר : לא, אתה יכול להימנע. אתה יכול להימנע.

מר פבל פולב : אני לא אוהב להימנע. מה זה להימנע? אין לי דעה? יש לי דעה.

מר רון נחמן – יו"ר : תגיד ואני אנמק את הדעה למה נמנע. מה קרה?

מר פבל פולב : אין נמנע. נמנע זה לא דעה. נמנע זה – אני לא פה.

מר רון נחמן – יו"ר : תעשה מה שאתה רוצה.

מר פבל פולב : אני מביע דעה ואני רוצה להביע אותה,

מר יחיאל טוהמי : אם אתה נמנע אתה יכול להביע, כשאתה נגד אתה לא יכול להביע דעה. אני מדבר על ההצבעה.

מר רון נחמן – יו"ר : חברים יקרים, אנחנו צריכים ... חברי מועצת עיר וצריכים להתנהג כמו חברי מועצת עיר, וכל הדברים האחרים שלא נוגעים לעניין הזה – חבל עליהם.

אני מעלה את ההצעה של משרד הפנים, לא שלנו, לאשר את צו הארנונה. אם יש מישהו שיש לו איזה הסתייגויות, יגיד לי באיזה מקום צריך לעשות, כמו המחסנים של 1.70 במקום 1.80 – בסדר. איזה שהוא דבר אחר שישנו – אנחנו נטפל בזה.

מר פבל פולב : אני בעד ההצעה של שירה, לבקש את ההפחתה. אני לא מבין למה דווקא אתה בפרינציפ נגד, כי זה מפריע לך,

מר יחיאל טוהמי : לא מפריע לו.

מר רון נחמן – יו"ר : לי לא מפריע כלום, שום דבר.

מר פבל פולב : אז למה כל כך התעצבנת?

מר רון נחמן – יו"ר : אני לא מתעצבן. אני לא מתעצבן. אני מתעצבן שמדברים ביחס של חוסר כבוד.

מר פבל פולב : לא שמעתי את המילה גוונים, לא שמעתי שום דבר. מאיפה אתה נפלת על אישה?

מר רון נחמן – יו"ר : אתה המגן שלה?

מר פבל פולב : עכשיו אני כן. אני גם זה לא אוהב. אם אתה מסתובב, אז תהיה גבר, תהיה הגון. אל תסובב את זה לכיוון שלך. זה לא היה בסדר. היא לא אמרה שום דבר.

מר רון נחמן – יו"ר : הבנתי אותך.

מר פבל פולב : אז הפחתה, אנחנו לא נלך על הפחתה?

מר רון נחמן – יו"ר : אתה יכול להצביע. תעשה רוב ותפחית את זה. מה אכפת לי? אני רק אומר לך, אני נגד ההצעה הזאת. ואני אומר לכם לאשר את הדברים. לא רוצים – לא צריך. תמשיכו את השיטות האלה. גם היה סיפור של סגירת התב"רים, אתה זוכר?

מר פבל פולב : כן.

מר רון נחמן – יו"ר : כן? זה נגמר, אתה יודע? אתה יודע למה זה נגמר?

עו"ד שרון שטיין : רון, הם לא מציעים הצעה נגדית לצו הארנונה. את צו הארנונה מכין הגזבר. זה לא שעכשיו,

מר פבל פולב : אז שיצביע הגזבר, אין בעיה.

מר רון נחמן – יו"ר : אתה לא מבין, שרון, אתה לא מבין,

מר יעקב עמנואל : למה אתה מוסיף כשלא צריך להוסיף? מותר לחבר מועצה להגיד מהרהורי ליבו. הוא אומר.

עו"ד שרון שטיין : אין הצעה נגדית פה. אין הצעה נגדית.

מר יוסי חן : מותר לחבר מועצה להעלות השגות לכמה סעיפים.

עו"ד שרון שטיין : זה כן. זה כן. אבל אין הצעה נגדית.

מר יוסי חן : לא מעלים הצעה נגדית.

עו"ד שרון שטיין : לא, כי פבל אומר – אני בעד, אני נגד. אין הצעה נגדית. מי שמכין את הצו זה הגזבר.

מר יעקב עמנואל : פבל אומר שהוא נגד ההעלאה הזאת, הוא רוצה הפחתה.

מר רון נחמן – יו"ר : יפה. יש או להעלות או לא להעלות.

מר יעקב עמנואל: הוא אומר את זה בצדק.

מר ג'והר חלבי: אני רק רוצה להוסיף נקודה אחת, זה אוטומאטית יעודכן על

פי הנחיות משרד הפנים. חבל לנו על הויכוח. אפשר להוציא מכתב, אתה רוצה שנוציא מכתב ביחד? אני מוכן לנסח. נוציא מכתב לשר הפנים,

מר יעקב עמנואל: נוציא מכתב וכל חברי המועצה יחתמו על זה.

מר ג'והר חלבי: אין בעיה, אבל צו צריך לאשר, כי זה יאושר אם נרצה או לא

נרצה.

מר יעקב עמנואל: כל חברי המועצה, מקיר אל קיר, יחתמו על המכתב הזה.

היועץ המשפטי יוציא את המכתב, בניסוח לעילא ולעילא, אנחנו נחתום על זה כולנו ונשלח את זה.

עו"ד שרון שטיין: ואז התשובה שתקבל זה – תגידו תודה שאנחנו משאירים

אתכם על התעריף הזה ואתם לא מעלים עוד יותר.

מר יעקב עמנואל: לא יודע. אבל אז תהיה תשובה לפחות. תהיה תשובה.

עו"ד שרון שטיין: בסדר.

מר יוסי חן: אתה יודע מה אני אוהב אצלך, שרון, אתה כבר יודע את

התשובות שלהם מראש. זאת אומרת, במקום לשלוח למשרד הפנים, תשלחו לשרון – תקבלו תשובה.

עו"ד שרון שטיין: תשאל את רון מה אמרתי לו לגבי הפניה של משרד ראש

הממשלה. אמרתי לו, זה נעצר. ברגע שזה מגיע ליועצים המשפטיים אצלם, זה נופל. זה ידוע שזה נופל.

מר רון נחמן – יו"ר: חברים, אני מציע לאשר את צו הארנונה. לא טוב לנו להיתקל עם משרד הפנים. כל מכתב שלא ייצא, הוא ייענה בשלילה. חבל לכם את הדברים האלה, אני אומר את זה, אבל תעשו מה שאתם רוצים. אני מציע לאשר את צו הארנונה. אם רוצים לאחר מכן לעשות את הארגומנטציה – למה ככה וככה, כמו שאני עושה על אזור תעשייה אריאל מערב, אני לא קושר דבר בדבר. אני אומר, תתנו לנו את הדברים האלה. אבל בקטע הזה, אנחנו דופקים גול עצמי לעצמנו. דופקים לעצמנו גול עצמי. מה שיופיע במשרד הפנים, יגידו – תסתכל איזו מועצה, מה הם עושים פה? הם יכולים לעשות את הדברים האלה? באמת, תחשבו קצת, זה הכול. היה ראש העיר בחדרה, העיפו את כל חברי המועצה, נכון?

מר יחיאל טוהמי: לא בגלל זה, רון.

מר רון נחמן – יו"ר: לא משנה, היה להם שם את הדברים האלה. וכל הדברים האלה, אתה צריך להבין אותם, אתה לא יכול ללכת נגד משרד הפנים ושר הפנים, בסיכומים שיש להם, בהחלטות ממשלה. החלטת ממשלה, כמו שעשתה את ההחלטה על האוניברסיטה, היא עושה את הנושא של צו המיסים.

מר יחיאל טוהמי: שיהיו בריאים, שיעזבו אותנו.

מר רון נחמן – יו"ר: עוד לא גמרנו את הסיפור הזה. אני מבקש להצביע, ואני מקווה שתצטרפו ונאשר את הצו. מי שרוצה להתנגד – יגיד, מי שרוצה להימנע – ימנע, מי שרוצה לתמוך – יתמוך. מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון ומנו. מי נגד? הצביעו נגד: יוסי, צירנוגלז, אבי, שירה, פבל וטוהמי. ההצעה לא עברה. נלך הלאה בבקשה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (2 בעד: מר רון נחמן, מר יעקב עמנואל, נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, גב' שירה דקל, מר פבל פולב, מר יחיאל טוהמי) לא לאשר את צו הארנונה לשנת 2013.

3. אישור הגדלת תב"ר 271 – הקמת בניית שני גני ילדים (גילאים 3-4 רחוב ברק 16), הגדלה בסך 566,000 ש"ח.

מר ג'והר חלבי: תוספת לסדר – הגדלת תב"ר 271. יש לנו שני גני ילדים שאנחנו אישרנו כבר את ה-תב"ר הזה בהרשאה שקיבלנו ממשרד החינוך על סך כמיליון חמש מאות ומשהו אלף שקל. התוצאות של האומדן, האומדן של עלויות הגן, פלוס מינוס 2,166,000 ש. חסר לנו כ- 566,000 ש. הגשנו בקשה למשרד הפנים, קיבלנו תוספת תקציב מתקציב הפיתוח 400,000 ש. אנחנו מבקשים תוספת גם, השלמת מימון מקרנות הרשות 166,000 ש, שנעמוד על סך,

מר יוסי חן: יש לי רק שאלה אחת, ג'והר. תגייד לי, אני בניתי כמה דברים בחיים שלי, למה עולה 2 מיליון שקל לבנות גן ילדים?

מר רון נחמן – יו"ר: זה תעריף של החברה למשק וכלכלה בכל הארץ, יש להם תעריף שהם בודקים את הדברים האלה. אנחנו, יש לנו מאבק בזמן. אנחנו גם עכשיו בפיגור של איזה חודשיים שלושה, כי החגים וכל הדברים האלה, היו בעיות עם משרד החינוך והאוצר. גמרנו את הדבר הזה, סגרנו עם משרד הפנים את התוספת,

מר יעקב עמנואל: זה כולל הצטיידות?

מר ג'והר חלבי: לא, לא.

מר רון נחמן – יו"ר: זה עבודות פיתוח.

מר ג'והר חלבי: רון, אם יורשה לי להוסיף רק נקודה, מדובר בבניה, כפי שאמר רון, בניה ופיתוח. הבנייה היא כ-1,800,000 שקל והפיתוח, רק הפיתוח הוא כמעט 350,000 ₪.

מר פבל פולב: זה גן אחד, כן?

מר ג'והר חלבי: 2 גנים.

מר יעקב עמנואל: זה המשכ"ל מעורב?

מר רון נחמן – יו"ר: כן, בכל הארץ.

מר ג'והר חלבי: זה כולל תכנון, דרך אגב, זה תכנון, פיקוח, בנייה ופיתוח.

מר יעקב עמנואל: אם המשכ"ל מעורב אז זה בסדר.

מר ג'והר חלבי: זה מכרז שמאושר על ידי משרד הפנים.

מר רון נחמן – יו"ר: שני דברים – מה שקורה, על פיתוח, כמו שאנחנו בונים את בית הספר, זה לא חל על משרד החינוך, זה הרשות המקומית צריכה להשלים את תקציב הפיתוח של אותו אתר, אם זה בית ספר או גן ילדים. ופה זה הסכום שנמצא, שצריך להרים את הפיתוח של כל שני הגנים האלה. אנחנו פתרנו את הבעיה הזאת. אני מבקש להצביע. הכול זה מענק. מי בעד? יוסי, מה איתך?

מר יוסי חן: אני נמנע. הסכומים פה לא נראים לי. יש פה משהו, אני חייב לבדוק.

מר רון נחמן – יו"ר: בסדר, אתה יכול לבדוק את זה, אין בעיה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (ובהימנעותו של מר יוסי חן) לאשר את הגדלת תב"ר 271 – הקמת בניית שני גני ילדים (גילאים 3-4 רחוב ברק 16) הגדלה בסך 566,000 ₪. סך הכול עלות הפרויקט כ- 2,166,000 ₪.

מר פבל פולב: שאלה, ברחוב ברק, יש שם כבר כמה גנים, אנחנו צריכים עוד שניים?

מר רון נחמן – יו"ר: בוועדה המקומית לתכנון ובנייה אני אעלה את הדבר הזה,

מר פבל פולב: כי זה רחוב צר, האמת, כל דבר טוב שלא יעשה רעש.

מר רון נחמן – יו"ר: משרד החינוך יכול היה לתת את ההקצבה של קרוב ל-2 מיליון שקל, רק אם יש לך בתב"ע מקום לגן. אם אתה צריך להכין, אתה צריך לעשות שטח לחינוך, זה ייקח עוד 5 שנים.

מר פבל פולב: זה היה לוקח זמן, אני מבין. זה המקום היחיד שהיה לנו לגן?

מר רון נחמן – יו"ר: זה המקום היחיד.

מר פבל פולב: זה מה שרציתי לדעת.

רון, אני רציתי לשאול את המנכ"ל, הוא לא נמצא. ידוע לך, ברחוב הגליל יש את הישיבה של בני עקיבא,

מר רון נחמן – יו"ר: כן.

מר פבל פולב : המקום שם סובל כבר,

מר רון נחמן – יו"ר : אני אענה לך. הסיפור של בני עקיבא ליד מילקין, בפינה של הפארק, אני הודעתי להם, להנהלה של בני עקיבא הארצית, שאם לא יתפסו את הילדים שם בדרך שהם מרימים רעש והפרעות, בעיקר מ-12 בלילה ואילך,

מר פבל פולב : ששי-שבת, אני הייתי שם, זה משהו נורא.

מר רון נחמן – יו"ר : אז אני אומר לך, אני יודע, כתבתי גם לאנשים שם, ואני יודע שקוקי ושלומי יושבים עם בני עקיבא של אריאל, פלוס ההנהלה הארצית. ואני הודעתי להם, וגם כתבתי את המכתב הזה, במידה שהם לא ישמרו על השקט, יש חוק הרעש שאסור לעשות את זה, אני סוגר להם את העסק הזה. בלי שום קשר, אני אומר לכם את זה.

מר פבל פולב : או קיי. אני ציפיתי דווקא מההנהלה שיבינו ויטפלו, אבל זה שנה כבר.

מר רון נחמן – יו"ר : אבל תראה, הם צריכים, ההורים צריכים לטפל בזה. זה לא הכול העירייה.

מר פבל פולב : לא, לא העירייה.

מר רון נחמן – יו"ר : חבר'ה, הישיבה סגורה. תודה רבה.

רון נחמן
ראש העירייה

ריכוז החלטות:

1. דיון ואישור תבחיני התמיכות לשנת 2013.

החלטה: הוחלט פה אחד, לאשר את תבחיני התמיכות לשנת 2013, למעט ההתאמות של נושא הסטודנטים, ההתאמות של נושא הספורט והאפשרות להגשת קבלת תמיכה – ואשר בנושאים אלה יידון צוות בהשתתפות: מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, מר אבי סמו – אשר יביא המלצותיו למועצה.

2. אישור צו ארנונה לשנת 2013.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (2 בעד: מר רון נחמן, מר יעקב עמנואל, נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, גב' שירה דקל, מר פבל פולב, מר יחיאל טוהמי) לא לאשר את צו הארנונה לשנת 2013.

3. אישור הגדלת תב"ר 271 – הקמת בניית שני גני ילדים (גילאים 3-4 רחוב ברק 16), הגדלה בסך 566,000 ש"ח.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (ובהימנעותו של מר יוסי חן) לאשר את הגדלת תב"ר 271 – הקמת בניית שני גני ילדים (גילאים 3-4 רחוב ברק 16) הגדלה בסך 566,000 ₪. סך הכול עלות הפרויקט כ- 2,166,000 ₪.